

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/76/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011062
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5713011062.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu v Martine JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.01.2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. f/ Tr. poriadku súd

obžalovaného

B.. C. R., nar. XX.XX.XXXX v L., bytom G., Z.. C.. K. XXXX/XX,
prechodne bytom G., L. XX,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Martine sp. zn. 3Pv 457/2010 zo dňa 17.05.2013, na tunajší súd doručenú dňa 24.05.2013, ktorou sa mal dopustiť prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako otec R. R., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorej má vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo Zákona o rodine a určenú rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 16P/364/2001 zo dňa 15.05.2009, právoplatným dňa 19.02.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/65/2009 zo dňa 12.11.2009, vykonateľným dňa 19.02.2010 a aj podľa rozsudku Okresného súdu Martin 6C/3/2000 zo dňa 22.09.2011, právoplatným dňa 30.01.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/409/2011 zo dňa 25.01.2012 je povinný prispievať na výživu dcéry R. po 663,88 € mesačne od 03.04.2001 do 16.08.2006, zameškané výživné od 03.04.2001 do 16.08.2006 v sume 32.330,52 € bol povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám matky B.. K. R., rod. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. L. Č.. XXX, okres G., ktorej bola dcéra zverená do výchovy a opatery, pričom vyživovaciu povinnosť si neplnil v určenej výške a pravidelne a od 03.04.2001 do 24.01.2017 mu vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 29.449,64 €, k rukám matky B.. K. R.K., pričom obvinený je zamestnaný v TS Motory, a.s., Martin a od 01.08.2011 doposiaľ v TS Motory spol. s.r.o. Martin, má zdroj príjmov, je vlastníkom motorového vozidla a štyroch krátkych guľových zbraní,

lebo,

trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 3 P v 457/2010 podala dňa 24.05.2013 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému B.. C. R., stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy

podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.. ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadených hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkýň - poškodených, výsluchom svedkov a znalkyne ako i prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný B.. C. R. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

Ďalej obžalovaný vypovedal, že od polovice roka 1999 sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti, nakoľko s manželkou mali neprekonateľné rozpory a tak opustil spoločnú domácnosť. S manželkou mali dve deti, vtedy maloletú Q., ktorá mala 16 rokov a maloletú R., ktorá mala vtedy 10 rokov. Po odchode zo spoločnej domácnosti rozpory medzi ním a manželkou pretrvávali, nenašli spoločnú reč, ani pri rozvode. Bol si vedomý, že na výžive detí sa má aj on podieľať, čo aj činil rôznymi nákupmi, vozením dcér na krúžky. V roku 2000 podal návrh na rozvod manželstva, v rámci ktorého sa konalo aj o výživnom. Konanie sa predlžovalo, naťahovalo. Medzitým bývalá manželka podala návrh na určenie výživného do rozvodu, ktorý taktiež mal dlhodobý priebeh. V tom období manželka deklarovala, že od neho nechce, aby platil výživné, len aby sa o dcéry staral, že ona má dostatok peňazí a on ani nevedel, v akej výške má platiť výživné, keďže to nebolo stanovené súdom. Prvý rozsudok o výživnom bol vyhlásený v roku 2001 a to v súvislosti v konaní o zverení detí do starostlivosti, bol z decembra 2001, sp. zn. 16Nc 364/01-32 a ten mu určil výživné v sume 5.000 Sk mesačne na Q. a 4.000 Sk mesačne na R. s tým, že mu súd umožnil zameškané výživné splatiť v splátkach a to 3.500 Sk na Q. a 2.500 Sk na R.. Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, keďže sa obaja rodičia odvolali. On začal platiť výživné od roku 2003. Dôvod bol taký, že jeho bývalá manželka predložila súdu tzv. oprávnené náklady v obrovských výškach, ktoré boli pre neho nepredstaviteľné, absolútne nerešpektovali, ako v spoločnej domácnosti žili a hradili náklady. Ďalej prebiehalo súdne konanie. Medzi tým v roku 2003 uhradil bežné výživné na R. za mesiac december 2001 až október 2003 v sume 138.000 Sk, t.j. 23 splátok po 6.000 Sk. Zároveň uhradil splátky zameškaného dlžného výživného od decembra 2001 do októbra 2003 sumu 57.500 Sk, t.j. 23 splátok po 2.500 Sk, tak ako mu súd neprávoplatne určil. Zároveň zaplatil splátky v sume 87.500 Sk, t.j. 23 splátok po 3.500 Sk. Boli to splátky dlžného výživného. Týmto uhradil výživné za roky od 2001 do 2003. Tú úhradu uskutočnil 07.11.2003. Asi mesiac po tejto úhrade sa tieto čiastky objavili na jeho účte od jeho bývalej manželky, myslí si, že s poznámkou vrátenie výživného. Nie je si istý, avšak v civilnom konaní jeho bývalá manželka prezentovala, že s takouto almužnou ona nesúhlasí. To isté sa stalo s úhradou výživného 03.12.2003, kde uhradil bežné výživné na R. za mesiace november, december 2003, 2x po 6.000 Sk, celkovo 12.000 Sk a splátky zameškaného výživného, z toho obdobia 11 a 12/2003, 2x 2.500 Sk, teda celkovo 5.000 Sk a na dcéru Q. uhradil za mesiace november, december 2003 2x 3.500 Sk, celkovo 7.000 Sk. Chcel ešte uviesť, že zameškané splátky výživného neprávoplatným rozhodnutím súdu boli stanovené na R. vo výške 120.000 Sk a na Q. vo výške 135.000 Sk. Tieto tri platby sa mu opätovne vrátili s rovnakým komentárom manželky K.R. R.. Takýmto spôsobom postupoval aj dňa 15.04.2004, 04.08.2004, 08.12.2004, ako aj 13.09.2005. K tomuto dátumu zaplatil zameškané výživné, neprávoplatným rozsudkom, na R. vo výške 120.000 Sk a na Q. vo výške 135.000 Sk, ako aj bežné výživné na R. do novembra 2005. Chcel podotknúť, že v tomto období dcéra Q. nadobudla plnoletosť a nebola určená výška výživného, preto platil výživné len na dcéru R.. V decembri 2004 padol prvý rozsudok o rozvode manželstva a určenie výživného po rozvode. Ide o rozsudok 6C/3/2000 z 08.12.2004. Tento mu určil platiť výživné 8.000 Sk na R. pre obdobie od rozvodu. Prvú platbu, v zmysle tohto rozsudku, uhradil 13.09.2005, kde uhradil za R. výživné od januára do septembra 2005 sumu 72.000 Sk, t.j. 9x 8.000 Sk. Opäť sa žiada povedať, že tento rozsudok

nenadobudol právoplatnosť, pretože obaja účastníci sa odvolali. Krajský súd v Žiline svojím rozsudkom potvrdil rozvod manželstva a konanie o výživnom vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozhodnutie krajského súdu o rozvode nadobudlo právoplatnosť 16.08.2006 a ide o obdobie o stanovenie výživného do času rozvodu. Týmto spôsobom pokračoval v platení čiastky 8.000 Sk na dcéru R. až do februára 2009, kedy došlo k prechodu slovenskej meny na euro. Chcel poznamenať, že jeho bývalá manželka, okrem úhrad, ktoré uviedol, dňa 07.11.2003 a 03.12.2003, jeho ďalšie úhrady mu už nevrátila, teda ich prijala. Čo sa týka úhrad výživného, tie vykonával prevodom z jeho účtu z Z., keď nemal dostatok v hotovosti, niektoré úhrady boli vložené na účet K. R. v hotovosti. Všetky doklady o úhrade výživného z tohto obdobia predložil vyšetrovateľovi v rámci vyšetrovania v prípravnom konaní. Všetky tieto doklady uviedol aj v oznámení návrhu na vykonanie dôkazov doručené súdu 20.03.2014. Všetky tieto úhrady sú v spise zdokumentované. Jeho bývalá manželka počas prípravného konania namietala, že tieto jeho platby neboli identifikovateľné a že si ich priradzovala k dlhu, ktorý ani nevyčíslila, o aký dlh ide. V prípravnom konaní doložil, že väčšina týchto dokladov išlo o úhrady s identifikáciou úhrady, o čo sa jedná, že sa jednalo o úhradu výživného. Poškodené sa snažili dokázať, že na ich účte sa táto identifikácia nenachádza. Toto sa mu však nemôže klásť za vinu. Tvrdí, že výživné hradil od decembra 2001 až do súčasnosti. Chcel sa pozastaviť aj k niektorým ďalším platbám. Od roku 2009, kedy došlo k prechodu slovenskej meny na euro, pokračoval v úhrade výživné a to v čiastke 265,55 €, čo je prepočet sumy 8.000 Sk, konverzným kurzom. Väčšinou uhrádzal sumu 270 €, ktorú zaokrúhlil o takmer 5 € hore. Chcel sa pozastaviť pri niektorých platbách; 02.09.2009 za mesiace august a september 2009 uhradil sumu 550 €, teda o 18,7 € navyš. Nechcel to zarátať do plnenia, možno aj hej. Chcel zdôrazniť, že si plnil svoju vyživovaciu povinnosť minimálne v tom rozsahu, ako ju poznal z neprávoplatných rozsudkov súdu. Čo sa týka ďalších úhrad, odvolával sa na tieto úhrady, ktoré sú uvedené v oznámení návrhov na vykonanie dokazovania na výzvu súdu, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené 20.03.2014, pričom dôkazy úhrady - vkladové lístky, boli predložené vyšetrovateľovi. Chcel sa vyjadriť k jednej platbe. Súvisí to s mesiacmi jún, júl 2009, teda sumy 531,10 € nenašiel doklad o tejto úhrade, preto túto čiastku dodatočne uhradil dňa 20.03.2014 a dokladom je vkladový lístok, ktorý predložil vyšetrovateľovi. Takýmto spôsobom o úhrade výživného po sume 270 € pokračoval v rokoch 2009, 2010, 2011 až do 30.01.2012. Od februára 2012, v súvislosti so zmenou jeho ekonomickej situácie, uhrádzal až do októbra 2013, podotýkal na dcéru R., výživné vo výške 200 €. Čo sa týka dcéry Q., tá dosiahla plnoletosť a schopnosť samostatne sa živiť v septembri 2001. V konaní o určení výživného do rozvodu bol vyhlásený rozsudok 16 P/364/2001, voči ktorému sa strany odvolali a rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod číslom 9CoP/65/2009 tento rozsudok nadobudol právoplatnosť vo veci zameškaného výživného voči obidvom dcéram za obdobie od 03.04.2001 do 16.08.2006, do dňa rozvodu. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 19.02.2010. Týmto rozsudkom bol povinný platiť na dcéry sumu vo výške 663,68 €. Na dcéru Q. len od 03.04.2001 do 30.09.2001. Na dcéru R. od 03.04.2001 do 16.08.2006. Taktiež mu bolo určené, že zameškané výživné, z titulu jeho nižších úhrad, je povinný zaplatiť od 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Čo sa týka dcéry Q., išlo o čiastku 1.155,01 € a čo sa týka dcéry R. za obdobie od 03.04.2011 do 16.08.2006 mal uhradiť 32.330,52 €. V roku 2012 bolo určené aj výživné po rozvode a to rozsudkom okresného súdu 6C/3/2000 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 7Co/194/2012 zo dňa 17.10.2012, právoplatným 24.10.2012, kde mu bolo stanovené, že má uhradiť zameškané výživné od 17.08.2006 do 15.11.2007 vo výške 4.083,23 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. To bolo na dcéru R.. Tomuto rozsudku predchádzal rozsudok okresného súdu sp. zn. 6C/3/2000 zo dňa 08.11.2011, ktorý určil jeho vyživovaciu povinnosť za obdobie od 17.08.2006 do 15.11.2007 vo výške 663,88 € do dosiahnutia plnoletosti dcéry R.. Zameškané výživné, ktoré vyčíslil, bolo následne zrušené už hore spomínaným rozhodnutím krajského súdu 409 a definitívne to bolo 194. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline 7Co/409/2011 zo dňa 25.01.2012, ktorý spomína aj obžaloba, bola mu stanovená povinnosť platiť výživné do plnoletosti dcéry R. vo výške 663,88 € mesačne. A zrušené boli výroky okresného súdu a jeho povinnosti platiť výživné na dcéru R. po jej plnoletosti od XX.XX.XXXX, nakoľko došlo v konaní k vadám konania. Z uvedeného vyplýva, že bolo stanovené právoplatne jeho zameškané výživné do plnoletosti dcéry R. a nebola stanovená jeho výška výživného, ktorú má platiť na R. od jej plnoletosti. Dňa 06.04.2012 si dcéra R. podala na Okresnom súde Martin návrh na určenie výživného od obdobia plnoletosti, avšak podľa zákona je to možné od podania návrhu, t.j. od 06.04.2012. Toto konanie beží pod sp. zn. 23P/78/2012 na Okresnom súde Martin, ktorý rozhoduje o určení jeho výšky výživného pre dcéru R. od 06.04.2012. Podotýkal, že obdobie od 16.11.2007 do 06.04.2012 nebolo a nie je stanovené žiadnym právoplatným či neprávoplatným súdnym rozhodnutím o určení jeho výšky výživného pre dcéru R.. Uznesením Okresného súdu Martin 23P/78/2012-234 zo dňa 27.06.2013 bolo stanovené predbežné výživné, ktoré na základe oboch strán bolo zmenené uznesením Krajského súdu v Žiline 10Cop/84/2013 z 30.09.2013 a bolo mu stanovené platiť výživné v sume 250 € mesačne počnúc od 19.06.2013. To

znamená, že tento dátum je prvý po rozhodnutí súdu o zameškané výživné. Stanovuje konkrétnu čiastku výživného na dcéru R., dnes už dávno plnoletú a to k rukám navrhovateľky R. R.. V tejto súvislosti s úhradou výživného, ktorý predtým vykonával, na základe informácie z civilného konania o bežnom výživnom, že výživné na plnoletú osobu sa má uhrádzať tejto plnoletej osobe, od roku 2008, nevie či od februára alebo marca, si vyživovaciu povinnosť plnil k rukám dcéry R. R. a to prevodom alebo vkladom na jej účet. Uznesením krajského súdu 10Cop/84/2013 o predbežnom výživnom nadobudlo právoplatnosť 20.10.2013, avšak povinnosť platiť výživné mu bola stanovená od 19.06.2013. Ako už uviedol, od 22.02.2012 uhrádzal čiastku 200 € k rukám dcéry R., preto dňa 05.03.2014 vkladom na účet dcéry R. doplatil rozdiel od júna až októbra 2013 po 50 €. Dňa 05.03.2013 to bola čiastka 250 € s jednoznačnou identifikáciou, že ide o doplatok sumy výživného v súvislosti s rozsudkom krajského súdu 10Cop/84/2013. Výživné, ktoré plnil voči dcére R. medzi obdobím od 17.11.2007 až do 19.06.2013 považuje za dobrovoľne hradené výživné. V každom prípade do januára 2012 uhrádzal výživné vo výške 270 €. Od februára 2012 v dôsledku jeho finančných ťažkostí dcére uhrádzal sumu 200 € k rukám dcéry R.. Konkrétne dátumy a výšky výživného sú uvedené v prehľade platenia výživného, ktoré súdu predložil 20.03.2014. Od apríla 2012, v súvislosti s jeho finančnými ťažkosťami, požiadal jeho zamestnávateľa, aby jeho zamestnávateľ priamo uhrádzal z účtu spoločnosti na účet jeho dcéry R. výšku výživného. Súdu predložil konkrétne dátumy o úhradách jeho zamestnávateľa, kde sa nachádza aj chyba, nakoľko od októbra 2013 zamestnávateľ v jeho mene uhrádzal čiastku 250 € na účet dcéry R., každý mesiac až doposiaľ k 10, 11 - tému dňu v mesiaci, v súvislosti s uznesením krajského súdu. Tie čiastky predložené súdu sú správne. Súdu predložil úhrady výživného cestou jeho zamestnávateľa, len do mesiaca marec 2014, tak sú uhrádzané dodnes. Súdu predloží doklad o úhrade výživného od marca 2014 až doposiaľ. Pokiaľ ide o zameškané výživné na dcéru R., v čase od rozvodu manželstva do jej plnoletosti, ktoré bolo stanovené Krajským súdom v Žiline 7Co/194/2012 vo výške 4.083,23 € uhradil vkladom na účet R. 20.12.2012 a doklad o tomto predložil vyšetrovateľovi v rámci prípravného konania. Týmto spôsobom vyrovnal výživné na dcéru R. vo výške 663,88 € za obdobie od 17.08.2006 do 16.11.2007. Pokiaľ ide o zameškané výživné z konania do rozvodu, ktoré bolo právoplatne stanovené Krajským súdom v Žiline 9Cop/65/2009, kedy mu bolo uložené zaplatiť zameškané výživné voči dcére R. 32.330,52 € a voči dcére Q. 1.155,01 € uvádzal nasledovne; chcel k tomu použiť dokument, ktorý súdu predložil, ide o úhradu dlžného výživného. V tom období mal problémy vo firmách, kde vystupoval ako konateľ, majiteľ. Tieto firmy sa dostávali do konkurzného konania, boli problémy s vyplácaním miezd. Nemal žiaden iný majetok, z ktorého by si mohol uhradiť to zameškané výživné s výnimkou majetku, ktorý mal s jeho bývalou manželkou, v rámci ešte nerozdeleného BSM. Mal snahu, kým nedôjde k rozdeleniu BSM, túto povinnosť si splniť. Dňa 20.02.2012 poslal B.. R. na účet sumu 200 €, ako splátku vyplývajúcu z rozhodnutia krajského súdu 9Cop/65/2009. Pokiaľ chcel získať majetok, z ktorého by mohol uhradiť svoju povinnosť, bolo potrebné dohodnúť sa o rozdelení BSM. Tento proces bol komplikovaný, ťažko sa rodila dohoda, avšak v marci 2012, poznamenával že o rozdelení BSM sa viedlo konanie na tunajšom súde 10C/142/2009, došlo k dohode, na základe ktorej si splnil svoju povinnosť uhradiť zameškané výživné. K rozdeleniu BSM chcel uviesť, že v rámci rozdelenia BSM bola medzi ním a poškodenou dohoda, že práva na družstevný byt na Z.. K. XXXX/XX pripadnú jemu a B.. K. R. prípadne rodinný dom v F. L.. Na základe tejto dohody dňa 19.03.2012 bola podpísaná trojstranná dohoda medzi ním, B.. K. R. a R. R.Ď., že dlžné výživné bude uhradené prevodom členských práv tohto družstevného bytu. Keďže dcéra R. nemala záujem o tento byt, bolo dohodnuté, že on poskytne súčinnosť s nájdením kupca a predajom tohto bytu a čiastka za predaj, resp. prevod práv na nového kupujúceho bude považovaná za úhradu zameškaného výživného. Pokiaľ tá čiastka za prevod bude v nižšej sume, ten zvyšok doplatí on. Pokiaľ tá čiastka bude presahovať tú sumu, poškodené mu zvyšok sumy vrátia. Dňa 19.03.2012 došlo k prevodu členských práv na dcéru R.. Následne po troch mesiacoch došlo k predaju, resp. prevodu členských práv k tomuto bytu na pána Ž., ktorý dňa 27.06.2012 vyplatil B.. R. sumu 33.500 €. Týmto spôsobom bolo v zmysle trojstrannej dohody v plnej výške uhradené jeho zameškané výživné. Nechcel polemizovať s návrhom právneho zástupcu poškodenej B.. R., ktorí dali návrh na exekúciu ohľadom vymáhania zameškaného výživného s tým, že on uhradil len čiastku 13.244 €. Nevie aké čiastky poškodená si zrákala. On tvrdil, že minimálne prevodom členských práv a obdržaním hotovosti od pána Ž. vo výške 35.500 € došlo v plnom rozsahu k uhradeniu jeho zameškaného výživného na obidve dcéry. Tak na dcéru Q., ako aj na dcéru R.. Takto relevantnú úhradu právny zástupca poškodenej namietal aj v zápise o preštudovaní spisu, ako aj na ďalších civilných konaniach, ktoré sa viedli. Chcel uviesť, že popri všetkých týchto pojednávaníach bolo vedené konanie aj o odporovateľnosť právneho úkonu k prevodu časti jednej dvadsatiny bytu, resp. domu, kde návrh podala B.. R. prostredníctvom svojho právneho zástupcu. V tomto konaní súd žalobu navrhovateľky zamietol, pričom ako predbežnú otázku súd posudzoval platnosť tejto dohody. Išlo o rozsudok Okresného súdu Martin 5C/154/2012 zo dňa 11.12.2013, pričom na strane číslo 9 tohto

rozsudku súd považuje túto dohodu za platný právny úkon. Voči uvedenému rozsudku sa odvolala poškodená. Krajský súd v Žiline v konaní 6Co/178/2014 tento rozsudok potvrdil. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným 08.09.2014. Obžalovaný bol presvedčený, že sa mu podarilo uhradiť vyživovaciu povinnosť určenú všetkými rozhodnutiami súdov voči dcéram R. a Q.. A tým, že pokračuje v pravidelnom uhrádzaní výživného voči dcére R. v zmysle predbežného výživného stanoveného rozsudkom Krajského súdu v Žiline 10Co/84/2013. Bol toho názoru, že si plní vyživovaciu povinnosť voči dcére R.. Má za to, že k dnešnému dňu nedlhuje žiadne výživné. Chcel sa ešte vyjadriť k niektorým dôkazom. Nie je zrejmé, k čomu obžaloba dospela, že dlží čiastku 29.449,64 €. Z toho mu vyplynie, že táto čiastka je výsledkom riešenia predbežnej otázky na výživné pre dcéru R. po dobu jej plnoletosti, teda za obdobie, kedy nebolo žiadne súdne rozhodnutie o výške výživného. Chcel poukázať na to, že v danej veci už padlo predbežné právoplatné výživné stanovené uznesením krajského súdu. Matematickými prepočtami, ak je to pravda, vyšlo mu, že pravdepodobne vyšetrovateľ ako i prokurátor v rámci riešenia predbežnej otázky ohľadne výživného na dcéru R. vyhádzali z čiastky 663,88 €. V tejto súvislosti chcel povedať, že už v civilných konaniach ako aj prípravnom konaní rozporoval oprávnené potreby R., za ktorú ich predkladala jej matka B.. R., ktorá ich nepodložila. Čo sa týka tých oprávnených potrieb R. spomínal sumu 20.000 Sk mesačne na stravu, 180.000 Sk ročne na ošatenie, 10.000 Sk ročne na zubára. A tieto čiastky mali tendenciu len rásť. Tieto čiastky boli premrštené, pričom sa vyskytli aj oprávnené náklady na kone, ich ustajnenie, lekárov, prepravy na preteky aj štartovné. Vo všetkých konaniach rozporoval, že tieto čiastky sú premrštené a čiastky ohľadom koní nie sú oprávnené potreby R.. Tie kone sú vo vlastníctve B.. R. a jej firmy Alba, s.r.o. Vyšetrovateľ ani prokurátor, keďže si preštudoval spis, nehodnotili aj príjmy druhého rodiča - B.. R., len jeho príjmy. V spise nič nenašiel. Bol toho názoru, že pre správne určenie výšky vyživovacej povinnosti malo byť žiadané aj príjmy druhého rodiča, B.. R., nielen jeho príjmy. Aj pre účely predbežnej otázky. V konaniach sa skúmali len jeho príjmy, kde boli vyhotovené tri znalecké posudky. V tejto súvislosti súdu predložil posledný posudok z januára tohto roku a to v konaní o určení výživného na dcéru R., ktoré sa vedie v konaní pod sp. zn. 23P/78/2012, kde tento znalecký posudok hodnotí nielen jeho majetkové pomery, príjmy, ale vyjadruje sa aj k vlastníctvu a koho sú náklady spojené s koňmi. Tento znalecký posudok na strane 18 konštatuje, že R. R.K. nevlastní žiadneho koňa, firma Alba má jedného koňa, B.. R. má 3 kone a dcéra Q. má ďalšie tri kone. V tomto znaleckom posudku je aj uvedené, že osobné automobily a príviesné vozíky na prepravu koní sú vo vlastníctve Alba, pričom podotýkal, že tieto náklady boli predkladané ako oprávnené náklady dcéry R. v civilných konaniach. Pri skúmaní výšky výživného, aj pri riešení predbežnej otázky v trestnom konaní, OČTK sa nemusia držať civilných rozhodnutí v tejto otázke, ako sa dozvedel z pokynu dozorujúcej prokurátorky, vo väčšine prípadov predbežná otázka výživného je stanovená nižšie. Aj pri stanovení predbežnej otázky ohľadom výšky výživného je potrebné zisťovať oprávnené potreby oprávnenej, príjmové schopnosti oboch rodičov a životnú úroveň oboch rodičov. Keďže doteraz neboli zdokladované príjmy B.. R., s výnimkou jej príjmu zo závislej činnosti a to vo výške 1.000 € mesačne, pričom tieto údaje sú zisťiteľné, nahliadol do obchodného registra OS Žilina a zistil z tam sa nachádzajúcich listín, že vo firme Alba je B.. R. jedinou vlastníčkou. Za 10 rokov si vyplátila dividendy v sume 541.436 €, t.j. 16. miliónov korún, teda viac ako 1 milión korún ročne. Takýto údaj mení zásadným spôsobom príjmy oboch rodičov, aj ich možnosť a schopnosť podieľať sa na oprávnených nákladoch dieťaťa. Súdu predložil prehľad príjmov B.. R., ako aj hospodárske výsledky firmy Alba, s.r.o. Rovnako si myslel, že sa OČTK nezaoberali jeho zmenenými príjmami ako aj schopnosťami. Na základe týchto informácií má za to, že OČTK nemôžu pri zachovaní princípov spravodlivosti a zákonnosti jednoducho prevziať údaje z civilného konania uplatniť ho pre celé obdobie v rámci celého tohto trestného konania. K zmene jeho majetkových a príjmových pomeroch, tieto sú v predložennom znaleckom posudku. On ich taktiež zosumarizoval, ako aj príjmy B.. R.. Súdu predložil prehľad jeho príjmov, ktoré vychádzajú zo znaleckých posudkov č. 1/2015, ako aj 5/2010. V konaniach bolo len konštatované, že má dve vyživovacie povinnosti voči jeho synom E. a Š. R.. On súdu dňa 20.03.2014 predložil aj rozsudok OS Martin 21P/105/2012-42, kde bola stanovená výška výživného na maloletých synov a to na syna E. vo výške 250 € mesačne a syna Š. vo výške 200 € mesačne. Ako preukázal - do novembra 2007 uhradil všetko bežné ako i zameškané výživné. Rovnako preukázal a doložil, že aj po tomto období pokračoval v platení dobrovoľného výživného na dcéru R. vo výške 270 € mesačne, od februára 2012 vo výške 200 € a od právoplatnosti rozhodnutia o predbežnom opatrení na výživné na dcéru R., platil 250 € mesačne na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline. Chcel v tejto súvislosti poukázať na tabuľky o príjmoch jeho bývalej manželky, jeho príjmoch a o hospodárskych výsledkoch firmy ALBA, ktoré doložil na poslednom hlavnom pojednávaní a chcel by sa bližšie vyjadriť k stanoveniu predbežnej otázky ohľadom výživného na dcéru R., najmä na obdobie, kde výška výživného nebola stanovená súdom, jemu z toho vychádza, že výška výživného bola stanovená prokurátorom vo výške 663,88 €. Súdu predložil tabuľku s jeho príjmami, aj s komentárom.

Chcel povedať, že vyšetrovateľ ako aj prokurátor pri predbežnej otázke ohľadom stanovenia výživného na dcéru R. sa nezaoberali jeho príjmom, nebrali do úvahy skutočné príjmy jeho bývalej manželky, nezaoberali sa potrebami a požiadavkami jej dcéry R.. Súdu predložil aj uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Cop/84/2013, ktorým mu predbežne stanovil výživné na dcéru R. vo výške 250 € mesačne, počnúc dňom 19.06.2013. K tej tabuľke, ktorú súdu predložil je stanovený aj podiel výživného na jeho príjme, ide o ten druhý stĺpec, kde je zrejmy podiel výživného na jeho príjme a to podľa skutočne vyplateného výživného a podľa toho ako narastala vyživovacia povinnosť, pričom od roku 2007-2008 došlo k zmene jeho príjmov a v roku 2014 podiel celkového zaplateného výživného na jeho príjme predstavoval 68,44 % z celkového príjmu. Tretia tabuľka v prípade, že by mu výživné bolo stanovené na dcéru R. v tej výške 663,88 €, v rámci predbežnej otázky, podiel výživného na jeho príjme v roku 2014 by predstavoval podiel 108,91 %, čo znamená, že výživné by bolo vyššie ako jeho príjem. Tým chcel podložiť jeho názor, že ak obžaloba vychádza z predbežnej otázky výživného na R. zo sumy 663,88 €, nie je schopný z jeho príjmov uhrádzať takto stanovené výživné. Už pri platení výživného tak, ako mu je stanovené v tej druhej tabuľke, mu zostáva na živobytie a zabezpečenie jeho potrieb 300 €. Preto aj predložil uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Cop/84/2013, ktorý v roku 2013 zohľadnil jeho schopnosti, majetkové pomery a potreby dcéry a predbežne mu stanovil výživné v sume 250 € mesačne. Chcel poukázať na prvý argument k stanoveniu predbežnej otázky o výške výživného na dcéru R. s jeho konštatovaním, že stanovenie výživného 663,88 € je z jeho strany nezaplatiteľné. Súdu predložil tabuľku - prehľad príjmov B.. R. za roky 2001-2014 aj s jeho komentárom. K tomu chcel povedať to, že súdy pri rozhodovaní a rovnako aj vyšetrovateľ v prípravnom konaní, sa skutočnými príjmami jeho bývalej manželky nezaoberali. Brali do úvahy len oznámenie zamestnávateľa o príjme zo závislej činnosti, ktorý bol vo výške 1000 € mesačne. A tento fakt zobrali pri stanovení výživného v civilných konaniach a rovnako aj vyšetrovateľ pri riešení predbežnej otázky v prípravnom konaní, nakoľko v spise pri podaní obžaloby nenašiel žiadne doklady, vyšetrovateľ bral do úvahy len tento fakt, len takúto výšku príjmu jeho bývalej manželky. Touto tabuľkou chcel poukázať na to, že matka B.. R. má príjem, ktorý je o mnoho vyšší ako jeho príjem, teda podiel akým sa majú podieľať na výživnom na dcéru R. by mal byť stanovený inak, ako bol stanovený jemu predbežnou otázkou v prípravnom konaní. To je podľa neho dôvod, prečo nebola správne stanovená predbežná otázka ohľadom výške výživného v tejto trestnej veci. Čo sa týka príjmu A v tabuľke príjmov B.. R., tam sú rozpočítané aj príjmy z dividend do roku 2011 a príjem B, tam sú rozpočítané dividendy do roku 2013. Súdu predložil ďalšiu tabuľku s názvom „Deklarovanie potrieb R. R.“ aj s jeho komentárom. V tejto tabuľke sa pokúsil dať pracne dohromady potreby a výdavky dcéry R., ktoré si uplatňovala v civilných konaniach do roku 2009 a do roku 2013 - do plnoletosti dcéry R. si tieto výdavky uplatňovala prostredníctvom B.. R., v roku 2009 to bolo spoločne - dcéra R. s B.. R. a v roku 2013 to predkladala samotná dcéra R.. Všetky tieto potreby smerujú k tomu, že deklarované oprávnené náklady dcéry R. ako i výška výživného, ktorú po ňom chce dcéra R. predstavuje sumu od 2000 € do 4000 € mesačne. Za posledné roky sa to ustálilo na sume 4000 € mesačne. On na minulom pojednávaní vypichol nejaké položky ako kúpa koňa, ustajnenie koňa, ktoré aj podľa súdnych rozhodnutí, nie sú oprávnenými nákladmi dcéry R.. Znalecký posudok č. 1/2015 na strane 18 uvádza, že dcéra R. nevlastní žiadneho koňa a uvádza kto je vlastníkom koní a príviesnych vozíkov. K tomu sa vyjadril na prechádzajúcom pojednávaní. Súdu predložil uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012, kde súd na 4 strane tohto rozhodnutia kvantifikoval primerané potreby dcéry R. na sumu 875 € mesačne. Ak bolo ohľadom predbežnej otázky určené výživné v prípravnom konaní orgánmi činnými v trestnom konaní vo výške 663,88 € mal za to, že vyšetrovateľ len mechanicky prevzal oprávnené nároky dcéry R. a to z predchádzajúcich civilných súdnych rozhodnutí do roku 2007. Podľa jeho názoru neboli správne vyhodnotené oprávnené potreby dcéry R. a to je jeho tretí bod k stanoveniu výšky výživného. Chcel ešte uviesť, že v tom istom uznesení Okresného súdu, ktoré predložil je uvedené, že náklady na kone a podobne súd nepovažuje za nevyhnuté na výživu dcéry R., tieto náklady nie sú nevyhnutné, povinný ich môže uhrádzať v prípade, že má na to prostriedky. Priložil aj tri fotografie z facebooku dcéry R., ktorá napriek tomu, že on uhrádza výživné vo výške 250 € mesačne, netrpí núdzou a každoročne trávi nákladnú dovolenku v takých destináciách ako Hawai, Thajsko, zimné lyžovačky v Švajčiarsku. On jej to praje, pokiaľ má príjem, ale nemyslí si, že je správne, aby on popri jeho príjmoch a životnej situácii jeho synov prispieval jej na také nákladné dovolenky. Ďalej súdu predložil informáciu Sociálnej poisťovne, ktorú získal z niektorého civilného spisu, ide o príjem dcéry R. za obdobie od roku 2009 do roku 2011 spolu s jeho komentárom. Myslí si, že tieto dokumenty sa opäť nenachádzajú vo vyšetrovacom spise a vyšetrovateľ sa im nevenoval, pričom tento príjem je sumárne vo výške 7349,79 €. Myslel, že je to pomerne významná čiastka, ktorá by sa pri stanovení jeho výživného mala brať do úvahy. Je zrejme, že dcéra R. je čiastočne schopná sa aj sama živiť, on nemá oprávnenie zisťovať či dcéra má nejaký príjem, ale môžu to zistiť orgány činné v trestnom konaní. To je štvrtý bod k jeho výhradám k stanoveniu

predbežnej otázky o výške výživného. Dovolil si podotknúť, že orgány činné v trestnom konaní sa nezaoberali pri stanovení predbežnej otázky o výške výživného zmenenými pomermi v jeho príjmoch, nevzali do úvahy ani príjem druhého rodiča a nevyhodnotili oprávnené resp. deklarované potreby dcéry R., podľa jeho názoru sa nezaoberali ani príjmami dcéry počas tohto obdobia. Jeho súčasná finančná situácia mu umožňuje platenie výživného tak, ako to uviedol v druhom stĺpci jeho tabuľky 250 € na dcéru R., 250 € na syna E. a 200 € na syna Š.. Eventuálne stanovenie výživného vo vyššej výške mu znemožňuje aj skromný život, a mohlo by ho nútiť k tomu, aby si aj „iným spôsobom“ zabezpečoval príjem, z ktorého by mohol platiť výživné. Jeho finančná situácia nie je taká, aby si mohol v banke zobrať úver a ani požičať od iných fyzických osôb a to vzhľadom na jeho príjem. Chcel poukázať na citácie, jednotlivých súdnych rozhodnutí, ktoré sa hodia aj na neho. „Stanovenie výživného nemá viesť ku kriminalizácii povinného a taktiež nemá viesť k existenčným problémom povinného rodiča.“ On nemal možnosť, ani nežiadal o zníženie výživného, to výživné bolo stanovené späťne od roku 2007 a to až v roku 2012 a výživného stanovené do roku 2006 bolo stanovené súdnym rozhodnutím v roku 2010. Keď bolo stanovené výživné hoci aj neprávoplatnými rozhodnutiami, on výživné platil v takej výške ako bolo stanovené, hoci rozhodnutia neboli právoplatné, nemal predstavu, v akej výške má výživné platiť, ako následne povedal, to výživné bolo právoplatne stanovené až po niekoľkých rokoch, bolo stanovené späťne súdnymi rozhodnutiami. Pri platení výživného vychádzal z toho, že tie rozsudky vychádzajú z nejakej matérie, preto uhrádzal to výživné. Nemal dôvod domnievať sa, že výška výživného, ktorá bola stanovená súdom bude v takej výške 663,88 €, ani vo sne by ho nenapadlo, že v takej sume bude stanovená výška výživného späťne. Podotýkal, že v roku 2001 takto stanovená výška výživného na obidve dcéry prekročovala jeho príjem. V rokoch 2007-2008 sa znižovali jeho príjmy, dôvod bol taký, že bol a aj v súčasnosti je zamestnaný vo firme, ktorá sa venuje obchodu so strojárskymi výrobkami, v roku 2008 mali aj výrobný závod, ktorý bol naviazaný na zahraničných odberateľov, v roku 2008-2009 ich postihla hospodárska kríza, rozvíjali aj projekt na báze patentu, ktorý im mohol pomôcť, no kvôli kríze nemali financie a nedal sa zrealizovať. Väčšina odberateľov v čase krízy zrušila objednávky a postihla ich druhotná platobná neschopnosť, preto výrobný podnik, ako aj firma TS Motory a. s. išli do konkurzu. V súčasnosti od roku 2014 jeho zamestnávateľ má 95 % obratu smerovaného do krajín bývalého Sovietskeho zväzu, avšak medzinárodná situácia vo svete spôsobila to, že ich obrat klesol o polovicu a aj ich výsledky a jeho príjem. V roku 2007 preto uhradil výživné stanovené právoplatnými rozhodnutiami súdom - prevodom členských práv k bytu, lebo v tom období nemal úspory, príjmy, prebehli u neho exekúcie a jediným majetkom, z ktorého bol schopný uhradiť dlžné výživné bolo z predaja majetku ohľadom rozdelenia BSM. Ich manželstvo bolo rozvedené v roku 2009, BSM chceli rozdeliť od roku 2011, právoplatné to bolo v roku 2013 a v rámci rozdelenia jemu mal pripadnúť družstevný byt, predajom ktorého chcel uhradiť dlžné výživné, komplikované to bolo aj preto, že riešiť veci s jeho manželkou sú komplikované. Dohoda z 19.03.2012 má jej rukopisné úpravy, ktorými si chcela zabezpečiť, aby sa peniaze dostali do jej rúk. Jeho konečným cieľom bolo zaplatiť dlžné výživné, ktoré bolo určené právoplatným rozhodnutím súdu. Podotýkal, že nemal z čoho uhradiť toto výživné, bolo to určené späťne 4 roky dozadu, on vôbec nebol pripravený uhradiť výživné takto určené. V čase prevodu tohto družstevného bytu v princípe existovala pohľadávka dcéry R. z titulu dlžného výživného, ktorá sa mala uhradiť k rukám B.. R.. V čase prevodu bytu a vyplatenia sumy neexistovala jeho pohľadávka voči B.. R. alebo voči dcére R.. Čo sa týka hradenia bežného a dlžného výživného, on doložil vyšetrovateľovi kópie prevodných príkazov, na ktorých on uviedol - vo väčšine prípadov - že ide o bežné výživné alebo dlžné výživné a na ktoré obdobie sa to viaže. Poškodené tvrdia, že táto jeho poznámka sa v ich výpise neobjavila. Orgány činné v trestnom konaní toto mohli verifikovať v banke. Pred poklesom jeho príjmov, keď mal peniaze, on vyšetrovateľovi uviedol a dával podklady, dcére R. kupoval darčeky, oblečenie, poskytol jej aj finančnú hotovosť, dcére Q. prispel na ustajnenie koní, spoločne s dcérou Q. a B.. R. a jeho pričinením dcére Q. kúpili byt v R.. Doklady o tom predložil vyšetrovateľovi. Dcére R. založil stavebné sporenie, na ktoré jej poukazoval niekoľko rokov maximálne sumy na získanie maximálnej prémie a rovnako jej založil životné poistenie. Dcéra R. v prípravnom konaní uviedla, že nevie, koľko tam má peňazí a neuviedla to ani v civilnom konaní o stanovovaní výšky výživného. Túto situáciu riešil v roku 2004 keď sa Q. odsťahovala do R. a R. mala vtedy XX rokov. Keď začala Q. jazdiť, mala XX-XX rokov, tento jej koníček zväčša financoval on, sčasti prispievala aj B.. R.. V tom čase R. mala X rokov a prestala sa vtedy venovať jazdeniu na koňoch. Keď R. začala jazdiť na koni, to boli roky jeho krízového vývoja, v tom čase sa zhoršovala jeho finančná situácia a nemal dostatok prostriedkov na financovanie tohto koníčka. Myslí si, že zo zisťných dôvodov v tomto koníčku podporovala dcéru R. jeho bývalá manželka. Keď mala R. XX rokov spýtal sa jej čo chce k narodeninám, ona mu povedala, že chce koňa za milión, čo odmietol kúpiť, nakoľko na to nemal, dcére R. kúpil obdobný darček ako dcére Q. a to zlatý náramok, kozmetiku, oblečenie v sume cca 15 000 Sk. Je pravdou, že niektoré splátky

výživného mu B.. R.Ď. vrátila, on jej tieto čiastky výživného obratom nevrátil, má za to, že výživné sa nemôže vracaať, okrem toho, že B.. R. vybrala peniaze z jeho účtov, tieto čiastky výživného boli zahrnuté v sume dlžného výživného v zmysle súdneho rozhodnutia a on ich uhradil, išlo o prevod členských práv k družstevnému bytu a dlžné výživné vo výške 32 000 €. Čo sa týka deklarovaných nárokov dcéry R. tieto neboli listinne vydokladované, do roku 2009 neboli zdokladované vôbec, v roku 2009 B.. R. predložila súdu asi 400 listín z rôznych neusporiadaných bločkov, ktoré súd odmietol vyhodnocovať a v roku 2013 dcéra R. v civilnom konaní predložila niekoľko strán bločkov, ktoré sa väčšinou týkali nákladov na kone, lekárov na kone, nákladov na dom v L. a byť v R.. Vo väčšine prípadov zneli na meno B.. R. a firmy Alba. V tomto trestnom konaní sa oprávneným nákladom dcéry nikto nevenoval. V súčasnosti býva u matky jeho synov - B.. Q. L.. Nie sú manželia, zdržiava sa v dome na E. L., ktorý je vlastníctvom B.. Q. - darom od jej otca, on nemá žiadny majetkový vzťah k tejto nehnuteľnosti. Čo sa týka vlastníctva 4 krátkych guľových zbraní, je 100 % vlastníkom len jednej pištole, značky CZ 92, ktorej hodnota je 80 € a čo sa týka ďalších troch zbraní, tam má len 5 % spoluvlastnícky podiel, ktorý môže predstavovať 50 €, možno ani toľko nie. Majiteľom vozidla bol len kým nebol prevedený na dcéru Q. v roku 2011, išlo o Nissan Micra v hodnote pár sto €. Nie je vlastníkom nehnuteľnosti alebo iného speňažiteľného majetku, má pohľadávku voči spoločnosti TS Motory a. s. v konkurze, ktorá s veľkou pravdepodobnosťou nebude uhradená, nakoľko konkurz je ukončený a výťažok z neho nepokryl náklady konkurznej podstaty. Čo sa týka rozdelenia BSM, ich BSM sa rozdelilo asymetricky - rodinný dom v F. L. v hodnote 100 000 € pripadol B.. R., ktorej zostali aj prosperujúce firmy, kde ona bola jedinou vlastníčkou, jemu pripadli členské práva družstevného bytu a zostali mu spoločnosti, ktoré išli do konkurzu, získal aj starý nábytok z bytu, ktorý musel vypratáť, väčšinou išiel na smetisko, ostali mu len nejaké skrinky, gauč, ešte mu boli prisúdené tri veci, obraz, mraziak, kosačka, ktoré mu B.. R. odmietla vydať. Rozdelenie BSM je súčasťou vyšetrovacieho spisu, predkladal ho vyšetrovateľovi. Čo sa týka spomínaných jeho exekúcií a dlhov, on bol predseda predstavenstva TS Motory a. s., pričom banky od neho požadovali aval zmeniek pri poskytovaní úverov, v tom období v roku 2010-2011, hlavne v roku 2010 banky žiadali od spoločnosti splatenie úverov, keďže sa to nestalo, banky si vypísali tie zmenky a z toho má on exekúcie a dlhy a to: O. R. vo výške 140 000 €, Z. R. vo výške 80 000 € a ďalší dodávateľ tiež 80 000 €. Zo súkromných záväzkov nemá exekúcie, je tam jeden príklad, to je tá pohľadávka, čo spomínal, prostredníctvom neho boli požičané peniaze firme TS Motory a. s., ktoré neboli úplne vrátené, v tejto veci sa vedie aj vyšetrovanie pre podozrenie z trestného činu podvodu. Ako uviedol, v bankách je na čiernej listine, žiadna banka mu nepožičia, existuje register dlžníkov, čo sa týka akejkoľvek pôžičky od fyzickej osoby, pri jeho súčasnom príjme a výške výživného mu ostane 300 € mesačne a z tohto nie je schopný akýkoľvek úver splatiť, nechce sa vystaviť podozreniu, že by podvodne vylákal peniaze. Čo sa týka ich dovolení dve z troch chodia na Santovku, kde majú cez priateľov prenajatý dom Matice slovenskej za 10 € na deň na osobu. Raz za tri roky chodia do Chorvátska, kde majú cez priateľov prenajatý dom za 7 € na dospelého a 3,50 € na deti, dovolenka ohľadom ubytovania ich vyjde na 200 €, zimné dovolenky trávajú v Jasenskej doline na chate u priateľov, raz cez zľavomat boli v Tatrách. Jeho koníčkom je venovanie sa deťom a ich športovým aktivitám, v zime príležitostné lyžovanie, chlanci hrajú hokej, chodieva s nimi na tréningy, v lete je to bicykel, vzhľadom na jeho príjmy ako ich uviedol, koničky jeho synov financuje jeho partnerka. On finančne nákladný koničky nemá, nefajčí, alkohol požíva len sporadicky. Ďalej obžalovaný uviedol, že má za to, že v danej veci sú dve kľúčové veci, z ktorých by mohlo vychádzať tvrdenie obžaloby. Prvou vecou je zaplatenie alebo nezaplatenie výživného do rozvodu, pričom výšku výživného bola stanovená na základe rozhodnutia KS v Žiline, sp. zn. 9Co/65/2009, pričom tento rozsudok je súčasťou súdneho spisu a z tohto rozhodnutia vychádzala poškodená pri podaní trestného oznámenia. Druhou kľúčovou vecou je predbežne stanovenie výšky výživného a to za obdobie, kedy nebola súdom stanovená výška výživného, v princípe až dodnes. On sa k týmto témam vyjadril aj na minulých HP pričom zistil, že tam chýbajú a je potrebné zodpovedať otázku zaplatenia výživného do rozvodu. Chcel doplniť niektoré skutočnosti v rámci návrhov na doplnenia dokazovania, na ktoré bol vyzvaný súdom a to, že so predložil doklady, ktoré už nevie kedy boli doručené na súd, kde sú doklady - uhradenie dlžného výživného do rozvodu a listiny - vysporiadanie BSM medzi ním a B.. R.K.. Po podaní trestného oznámenia v roku 2010 na neho sa od tohto roku, teda od roku 2010 vedie voči nemu trestné stíhanie z titulu nezaplatenia výživného. V tom období zároveň prebiehali jednania medzi ním a B.. R. o vysporiadaní BSM po rozvode ich manželstva, kde ťažko hľadali dohodu. To konanie myslí, že to spomínal ide o 10C/142/2009 v rámci rozdelenia BSM sa dostávali až do začiatku roku 2012, kedy prechádzalo do záverečnej fázy prípravne konanie v tejto trestnej veci. On uviedol aj na hlavnom pojednávaní dňa 24.3. na 6-tej strane zápisnice z HP, ako aj z novo predložených dokumentov, že dlžné výživné za obdobie do rozvodu uhradil prevodom členských práv na dcéru R., resp. peniazmi za predaj tohto bytu, ktoré prevzala B.. R.. Chcel zdôrazniť prečo považuje, že zaplatil celé dlžné výživné do rozvodu týmto spôsobom. V rámci vysporiadania BSM

po dlhších rokovaníach s B.. R. došli k záveru, že dva hlavné statky, ktoré majú, teda, že dom pripadne B.. R. a byt - teda členské práv k tomuto bytu pripadnú jemu. Táto dohoda z jeho strany smerovala k tomu, že sa mu zhoršila ekonomická situácia. Dve spoločnosti, v ktorých figuroval, boli v konkurze. Tento byt sa javil, ako jediný prostriedok, zdroj, z ktorého mohol uhradiť výživné, tak ako to bolo stanovené rozhodnutím KS v Žiline v tej výške 32.330,50 Eur a 1.151,01 Eur na dcéru Q.. Pod tlakom tohto trestného konania, keďže si bol vedomý, že ak neuhradí toto výživné, že mu hrozí trestné stíhanie aj keď si platil výživné od roku 2001, nástojil na tom, aby sa prevod týchto členských práv vykonal čím skôr, lebo nevedel, kedy skončí to vysporiadanie BSM. Koncom februára a začiatkom marca došlo v rámci vysporiadania BSM medzi ním a B.. R. k takej dohode, že B.. R. v rámci vysporiadania BSM podala návrh 7.3.2012 na súdny zmier, v ktorom pod bodom č. 5, bolo uvedené, že členské práva z uvedeného bytu pripadnú B.. R.. Následkom zhoršenej economickej situácie a trestného stíhania, keďže bola prítomná aj dcéra R., dňa 19.3. bola uzavretá trojstranná dohoda medzi ním, B.. R.K. a dcérou R., že ešte pred vysporiadaním BSM on a B.. R. previedli členské práva z tohto bytu na dcéru R., a keďže dcéra R. tento byt nechcela, dohodli sa, že peniaze z predaja tohto bytu, ak budú postačovať v plnej výške, sa budú považovať za úhradu dlžného výživného v zmysle rozhodnutia krajského súdu. Riešenie prevodom členských práv na dcéru R. to bol návrh B.. R., nakoľko ona neverila, že keby tie členské práva boli prevedené iba na neho v zmysle toho zmiernu, že jej uhradí tú dlžnú čiastku na výživnom. Ten proces, za akým došlo k prevodu členských práv a k predaju tohto bytu už popísal na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní. Chcel dodať, že návrh na zmier, ktorý dňa 7.3.2012 podala B.. R., ako aj trojstranná dohoda jasne preukazujú, že sa mal stať vlastníkom členských práv tohto 3-izbového bytu. Následne uznesenie súdu o schválení zmiernu, už neobsahujú, že tieto členské práva k tomu bytu pripadnú jemu, pretože tie členské práva boli vysporiadané tou dohodou pred samotným vysporiadaním BSM a z tohto súdneho rozhodnutia vyplýva, že jemu nebolo nič kompenzované za prevod týchto členských práv k tomuto bytu. To znamená, že v súlade so zákonom myslí, že je to § 149, § 150 Občianskeho zákonníka došlo k vysporiadaniu časti BSM dohodou pred samotným vysporiadaním celého BSM k čomu predložil kópiu súdneho rozhodnutia a je to súčasťou jeho písomného vyjadrenia, ktoré dnes predložil súdu. Súčasne v súlade so zákonom a s dohodou z 19.3. sa dohodli, ako budú prostriedky za ďalší predaj členských práv, ako sa bude s nimi nakladať, že budú považované za úhradu dlžného výživného. Uvedené skutočnosti dokladajú dokumenty, ktoré predložil, je to dohoda z 19.3., doklady o prevode členských práv, doklad o prijatí čiastky 33.500,-Eur B.. R., je to kópia návrhu na zmier predložená B.. R. a je tam aj kópia uznesenia súdu 10C/142/2009 - 466 z 23.2.2012. V tom období nemal prostriedky, z ktorých by mohol uhradiť to dlžné výživné v tej výške, on to uviedol aj v tej výpovedi, že to bola jediná možnosť, teda prevod členských práv, ako získať finančné prostriedky na úhradu dlžného výživného. Ako už spomenul, aby previedol členské práva na dcéru k tomuto bytu, to bola požiadavka B.. R.. Pôvodne na neho mali byť prevedené členské práva k tomuto bytu a ako uvádzal, jeho ekonomická situácia sa v tomto období zhoršila. Raz keď bol v informačnom centre Okresného súdu v Martine, len narazil na informáciu, že táto exekúcia ohľadom neplatenia výživného bola vedená, jemu nebolo nič doručené. V čase vysporiadania BSM nebol informovaný o ďalších exekúciách, ktoré sú vedené voči nemu.

Svedkyňa poškodená B.. K. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že k neplneniu vyživovacej povinnosti, k tomu je potrebné mať doklady. Ona s odstupom času, keď sa má vyjadriť k rokom 2001 a nasledujúce, nevie sa presne vyjadriť. Ohľadom čiastočného plnenia vyživovacej povinnosti, ona bola vypočítaná na polícii. Išla pripravená na políciu a trvá na tom, čo povedala na polícii.

Obžalovaný sa odsťahoval zo spoločnej domácnosti v siedmom mesiaci roku 1999. Keď obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti, vtedy s hrôzou zistila, že mnoho rokov nezaplatil elektrinu, vodu v rodinnom dome v F. L. XXX. Ona doplatila všetky nedoplatky. Chcela podotknúť, že dom bol v dezolátnom stave, mal zhnité základy, premočené steny. Ona sa v tom čase starala o deti, pracovala, zohnala stavebníkov. Nevedela ani uviesť, koľko času a roboty ich stálo, kým dala dom do stavu, kedy bol zdravotne nezávadný, že sa tam dalo bývať. Podotýkala, že sa vybúral múr, robila sa kompletná izolácia domu. Od tej doby, ako odišiel obžalovaný v roku 1999, nebolo žiadne rozhodnutie súdu, ktoré by stanovovalo výšku výživného, aké má platiť na deti. A nebolo ani žiadne súdne rozhodnutie ohľadom starostlivosti o deti. Keď obžalovaný odišiel, odsťahoval sa zo spoločnej domácnosti, neprispieval na výživu detí. Chcela rozporovať to, čo vyprávaj obžalovaný a má za to, že rodič má zachovať rovnakú životnú úroveň detí, ako to bolo do jeho odchodu z domácnosti; teda dovolenky v zime a cez leto. Po odsťahovaní z domu obžalovaný začal likvidovať svoj majetok. Zbavil sa akéhokoľvek majetku a začal si vyrábať dlhy, keď napísal firmu na svojho brata. Súdu predložila výpis z obchodného registra firmy SEMT MOTOR, s.r.o. Prípadne firmy napísal aj na cudzích ľudí. Po dohode s Č. si dal urobiť dlh. Č. je

jeho kamarát. To s hrôzou zistila v rámci konania o vysporiadanie BSM. Cieľom obžalovaného je nemať žiadne aktíva. Obžalovanému napriek tomu zostal obrovský majetok, aj keď nebol písaný na neho. Obžalovaný likvidoval majetok, ale ho aj nadobúdal. Keď sa likvidovali ZŤS Martin alebo jej následnícka spoločnosť, myslí, že to boli martinské strojárne; tam došlo k deleniu majetku a pán I. jej spomínal, že obžalovaný mu núkal na predaj pozemky pod ZŤS Martin. Či došlo k predaju týchto pozemkov a za akú cenu, to nevedela uviesť. Ona doklady nevidela žiadne. Pán I. rozprával a ona mala dojem, že vlastníkom týchto pozemkov je obžalovaný. Pozemky pod ZŤS Martin si mali rozdeliť štyria. Jeden z nich mal byť aj obžalovaný. Obžalovaný bol spoluvlastníkom spoločnosti TS Motory, a.s. aj v roku 2005, kedy s pánom Č. chodili po rôznych dovolenkách. Ten dlh pána Č. vyplýva aj zo znaleckého posudku, ktorý bol urobený v rámci konania BSM. Preto sa ona vybrala cestou mimosúdneho zmiernu, lebo kedy chcela získať polovicu majetku, trvalo by to aj 20 rokov. Chcela podotknúť, že byt v Š. Š. vlastnil obžalovaný, len si to nejak ošetril. V súčasnosti býva v rodinnom dome na E. L. u slečny L.. Firma TS Motory, a.s. vlastnila rodinný dom na Z. D. Č. X, kde mala sídlo do roku 2010. Firma vlastnila aj iné veci. Neskôr to išlo do konkurzu. Avšak v roku 2005 sa firme darilo, kedy obžalovaný aj s ostatnými chodili na dovolenky. Obžalovaný si kúpil byt v Š. Š. Býval tam dlhé roky. Boli tam za ním aj obe dcéry. Cieľom obžalovaného bolo, že akýkoľvek majetok, ktorý nadobudol, napísal na iných, na cudzích ľuďoch. Napríklad firmu na brata, na pani L.. Znížil si aj svoj príjem. Zarábala 2.000 € brutto. Cielene si potom znížil príjem. Treba sa pýtať, prečo si nehľadá lepšiu robotu. Ten byt v Š. Š. má ešte samostatne stojacu garáž. Ona doklady k tomuto bytu nikdy nevidela. Deťom spomínal, že kúpil tento byt. Ona je 12 hodín v robote, nemá čas sa v tom vŕtať, nevie na koho je ten byt písaný. Obžalovaný bol spolumajiteľom firmy AVE Slovakia, ktorá vyrábala pelety. Bolo to v dedinke na Kysuciach. A taktiež nejakú prevádzku mali aj v Liptovskom Petre. Raz sa pozerala na internete. Ten rodinný dom na D. X patril firme TS Motory, a.s. Tým, že obžalovaný sa takto správal, odmietol jej pomáhať s deťmi po odchode z domácnosti, ona v tej dobe podnikala. Mnohé veci musela nechať tak. Ona vtedy dala dokopy ten dom. Chcela podotknúť, že bol aj zhnitý plot. Starala sa o deti. Obžalovaný ovládal taliančinu, angličtinu, nemčinu a ruštinu a tieto jazyky používa pri svojej činnosti. Ona vie, že predáva motory Lombardini do štátov bývalého Sovietskeho zväzu, na Slovensku aj v Čechách. Robí to hlavne on. Aj keď je to napísané na troch, štyroch majiteľov. „Myslíte si, že keď niekto likviduje svoj majetok, že si bude vyplácať dividendy?!“ Má za to, že má z toho príjem, avšak treba to zistiť z príslušných dokladov. Obžalovaný platil obom deťom stavebné sporenie. Neboli to veľké sumy, len také smiešne, aby získali štátnu prémie. O poistných zmluvách nevedela nič. O tom stavebnom sporení detí vie z toho, že deťom prišli domov výpisy zo stavebného sporenia na ich meno. Obžalovaný mal dedičský podiel na byte v centre L. po nebohom otcovi. Taktiež súdu predložila príkaz na odkúpenie cenných papierov. Čo sa týka toho, kedy obžalovaný začal platiť výživné, treba si pozrieť jej výpoveď pred policajtm, tam je to uvedené. Čo sa týka určeného výživného na R., tak to bolo stanovené osobitným rozsudkom súdu. Suma je uvedená v rozsudku. Určite v tých začiatkoch si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť pravidelne. Keď zaplatil výživné, peniaze mu prišli prevodom na jej účet. Niekedy aj niekoľko mesiacov nezaplatil. Pán R. má vysokoškolské ekonomické vzdelanie ako ona. Výpisy sa dajú chytiť a dá sa zistiť, či tam je niečo napísané. Pán R. podnikal, takže vie, že by tam mal byť napísaný účel platby. V mnohých platbách to tam nie je uvedené. Niečo sa vrátilo, nejaké platby od obžalovaného. To sa ma pýtali aj na polícii, ona to vysvetľovala. Iba by sa opakovala. Tiež tam nič nebolo napísané. Vzhľadom na jeho nevhodné správanie k dcéram, po určitom čase prestala komunikovať s obžalovaným. Netrvalo to dlho po tom, čo sa odsťahoval. Napríklad potrebovala ísť na služobnú cestu, potrebovala niekoho, kto by sa postaral o dcéru. Pán R. nebol ochotný, tak musela poprosiť kamarátku. Keď tie platby od obžalovaného prišli ako výživné, tak to brala ako výživné. Ona by sa musela pozrieť do dokladov, či jej obžalovaný poslal aj iné peniaze, z iného účelu, ako z titulu výživného. Čo sa týka platenia výživného, po istej dobe nastúpila pravidelnosť platenia výživného zo strany obžalovaného. Kedy sa to stalo, to nevedela z hlavy povedať. Jemu súd určil výživné späťne. Čo sa týka platenia výživného na dcéru R. myslí si, že začal pravidelne platiť podľa rozsudku v súvislosti s rozvodom. Tú sumu nevedela uviesť. Vie, že tam bola suma 663,80 €. To platil plus mínus. Obžalovaný nezaplatil zameškané výživné na dcéru R.. Ona dcéru zriadila účet, keď ešte nemala 18 rokov. Dcéra mala aj platobnú kartu. Ona dotovala jej účet. Ona už presne nevie dátum, ale prišiel čas, kedy začal obžalovaný posilať peniaze na účet dcéry. Ona tie výpisy videla, ale nevie povedať aké sumy posielal obžalovaný na účet dcéry. Možnože tam boli aj nejaké diery čo sa týka neplnenia vyživovacej povinnosti, ale strážil si to, aby sa nedostal do 3-mesačného omeškania s platením výživného. Vyživovacia povinnosť obžalovaného voči dcéru R. stále trvá. R. je študentka. Ona doposiaľ ten dlh na výživnom nevyočítala, aký má obžalovaný dlh voči dcéru R. tak na bežnom, ako aj zameškanom. Do ďalšieho súdneho pojednávania toto zabezpečí cestou splnomocnenca. Môže ten dlh vyšpecifikovať aj tak, aký má dlh k jej rukám a následne aký má dlh k rukám dcéry R.. V roku 2001 dcéra R. mala XX rokov. Bola ešte žiačkou Súkromnej základnej

škole Bell Amos. Výdavky s tým spojené sú uvedené v rozvodom spise. V tom čase dcéra chodila ešte do folklórneho súboru Turiec. Potom s tým skončila kvôli správaniu obžalovaného aj kvôli tomu, že ju to prestalo baviť. Staršia dcéra sa v tom čase venovala parkúrovému jazdeniu. Vodila ju do Zázrivej. Mladšia dcéra to kopírovala po staršej, hoci ona by bola radšej, keby sa venovala folklórnemu súboru. Čo sa týka dovolení, pokračovali v tom, ako to bolo predtým, ako obžalovaný odišiel zo spoločnej domácnosti. Dovolenky v zime a v lete. Všetko to zorganizovala a financovala sama. Čo sa týka dcéry R., otec ju raz zobral na výlet do Červeného kláštora a raz na hrad Beckov na dva dni. Od tej doby nevie, že by spolu trávili voľný čas. Keďže sa dcére R. začalo dariť v parkúrovom jazdení, malo to pozitívny vplyv na jej psychiku, deti trpeli, ako sa otec zachoval a správval. Preto ona tento šport, ktorý je časovo a finančne náročný, u dcéry R. podporovala. Dcéra mala svojho koňa. Ona ju vozila na preteky a z pretekov. Keď dcéra R. skončila gymnázium, išla do R.. Samozrejme aj s koňmi. Istý čas bývala u staršej dcéry v 1-izbovom byte. Keďže tam bolo problematické bývanie, ona dcére R. kúpila byt v R., ktorý aj využívala. Čo sa týka starania sa o dcéru okrem varenia, výchovy, prispôsobila sa aj jej športu. Taktiež v 90% prípadov ju vozila aj domov.

Na otázky obhajcu poškodená vypovedala, že to, že je obžalovaný dôstojníkom štátnej bezpečnosti, na to ju upozornili W. a ona následne po ich upozornení, našla na webovej stránke. Už si nepamätá názov tej webovej stránky, bolo to v roku 1999. Do odchodu pána R. zo spoločnej domácnosti, ona s deťmi bývala v tom rodinnom dome, F. L. XXX. Príčinou týchto zhnitých základov, zavlhnutých múrov bolo nezaizolovanie prívodu vody. Túto príčinu zistila až dodatočne. Čo sa týka aktív, ktoré získal obžalovaný prostredníctvom iných osôb, alebo na iných firmách, ona to súdu doložila. Ide o firmu SEMT MOTOR, a.s., kde je jeho brat. Ďalej slečna L. vo firme TS Motory a taktiež je potrebné preveriť byt v Š. Š.. Čo sa týka umelo vytvorených dlžôb obžalovaným, jedná sa o dlh, ktorý obžalovaný uzatvoril s pánom Č.. Je tam uvedená konkrétna suma. V tejto súvislosti súdu predložila doklad - žalobu a platobný rozkaz. Z rozprávania pána I., ako aj z rozprávania ľudí po G. sa rozprávalo, že obžalovaný sa rozhádzal s nejakými ľuďmi a že im dlží, ale to boli len reči. Konkretizovať vie iba pána Č.. Čo sa týka pozemkov pod ZŤS, ona z rozprávania pána I. vie, že by mal obžalovaný vlastniť tieto pozemky. Obžalovaný si od pána I. požičal peniaze, pričom ako splatenie toho dlhu obžalovaný ponúkal pozemky pod spoločnosťou ZŤS. Nevie, kto likvidoval spoločnosť ZŤS. Čo sa týka budovy G., D. X, určite sa nenájde žiadna skulinka, určite si to obžalovaný s právnikmi ošetril. Na tejto budove mu záležalo. To, že požadovala po obžalovanom, aby sa postaral o deti, dôkazom je jej výpoveď a výpoveď jej dcéry. Čo sa týka starostlivosti, to požadovala od obžalovaného v ich prítomnosti. Nikto iný tam nebol, okrem ich detí. Do tej doby sa nikto cudzí nestaral o ich deti. Nevedela sa vyjadriť k tabuľke A a k tabuľke B, ktoré predložil obžalovaný na predchádzajúcom pojednávaní. Ona nepodala návrh na určenie neplatnosti trojstrannej dohody medzi ním, obžalovaným a dcérou R.. Ona nemala možnosť ovplyvniť text trojstrannej dohody.

Svedkyňa poškodenej súd na návrh obhajcu predložil trojstrannú dohodu na č.l. 427, k čomu uviedla, že v tej dohode časť dohody vyškrtla ona a časť dopísala. Ona odmietla túto povinnosť, teda vie, čo znamená behať s potencionálnymi klientmi bytu. Ona túto dohodu podpísala preto, aby sa mohol vysporiadať ich majetok BSM. Pani I. odmietla ich vysporiadať, keď nebudú vysporiadané tie členské práva. Túto dohodu vypracoval pán R.. Pán R. chcel previesť byt na dcéru. Čo sa týka tej samotnej dohody, nebol tam uvedený dátum. K tej dohode je zlá formulácia. Ona vlastnila polovičku práv a obžalovaný vlastnil druhú polovičku práv k tomuto bytu. Sudkyňa sa ich pýtala, či sú vysporiadané tie družstevné práva a následne sa vykonal, bol schválený súdny zmier. Išlo o rozdelenie BSM. Ona deťom zabezpečila rovnaký životný štandard, aký mali predtým, ako ich otec opustil spoločnú domácnosť. Nemyslí si, že by sa u jej detí zmenil životný štandard počas žalovaného obdobia. Neboli faktúry na dcéru, nebol na to dôvod, že by znášala náklady a to sa týka koňa, ktorý patrí spoločnosti ALBA, ktorý ona užívala. Výhry z pretekov boli zahrnuté do výnosov spoločnosti ALBA. Časť nákladov znášali súkromne. Teda ona, lebo jej dcéra, koľko zarobila, toľko zarobila. Takže to znášala ona. Chcela poukázať na to, že ona tento posudok napádala v civilnom konaní a tento posudok nezodpovedá skutočnosti. Ani ten posudok pani T.. Pani F. sa nevyjadřila tými slovami, ako je to v zápisnici zo dňa 28.07.2015, lebo radila pánovi R., ako sa má vyhnúť plateniu výživného. Pani doktorka tieto slová nepoužila, ale ona to takto pochopila. Pri tomto materiáli - rozpis nákladov R. R. v civilnej veci 23P/78/2012 pomáhala aj ona dcére. Dcéra si tam dala sumy. Dole sa nachádza dcérin podpis.

Ona to počula, nevie to dokázať, čo sa týka exekúcií, že tie boli obžalovaným vopred dohodnuté. Súdu predložila výpis z katastra nehnuteľností. Myslela si, že ohľadom majetku bude mať už pokoj a pracovníčka katastra ju upozornila, že na rodinný dom je vydaný exekučný príkaz pána E.. Myslí si, že o tomto obžalovaný vedel. Je o tom presvedčená.

Na otázky obžalovaného poškodená vypovedala, že R. R. nevlastní žiadne kone. Nie je vedená ako ich majiteľ. Tieto kone kúpila ona dcére, ako sa kupuje hokejka deťom. Ona je vlastníčka koní ako fyzická

osoba. Dcéra R. používa tri kone, ktorých ona je vlastníčkou. Čo sa týka tej rekonštrukcie domu, je presvedčená o tom, že všetky faktúry zaplatila ona. Nemala vedomosť o tom, že by obžalovaný nejako prispel na rekonštrukciu rodinného domu. Je to možné, že po odchode obžalovaného z domácnosti do času rozvodu vyberala peniaze z účtu obžalovaného. Mohlo to byť aj naopak. Obidvaja mali podpisové právo.

Svedkyňa poškodenej súd na návrh obhajcu predložil výbery z účtu - doklady z č.I. 107, 108 a 109. Svedkyňa k predloženým listinám sa vyjadrila, že čo sa týka účtu v markách vo H., ten účet bol síce vedený na meno obžalovaného, ale tie peniaze zarobila ona. Čo sa týka druhého účtu sumy 71.000 Sk, išlo o spoločný účet.

Ďalej svedkyňa poškodená uviedla, že čo sa týka výstavby ich rodinného domu v F. L., bola tam poskytnutá aj nejaká pôžička a bol postavený z ich peňazí. Nevie ako sa vtedy volala tá banka. Tá pôžička bola skoro bezúročná. Je to možné, že boli použité aj pôžičky zo súkromných subjektov. Nevedela uviesť kto uhrádzal poplatky - elektrinu a vodu v tom období. K spresneniu smiešnych súm, čo sa týka stavebného sporenia sa nevedela vyjadriť. Bolo by potrebné, aby nahliadla do dokladov. V rámci rozdelenia BSM sa vzdala bytu v Š. Š., firemného domu, lebo sa majú deliť aj firemné majetky, nielen súkromné. Mali sa deliť spoločnosti Alba, TS Motory, ale v tom čase tie majetky v tých spoločnostiach boli prevedené na iné osoby. Ten súdny spor by nemal konca kraja. Čo sa týka majetku, ktorého sa obžalovaný zbavuje, bol to podiel na rodičovskom byte, ktorý bol prevedený na matku. Ide o byt v L.Š., A. XX. Čo sa týka ďalšieho majetku, to tu spomínala. Čo sa týka rozdelenia BSM, uzatvorili súdny zmier. Chcela podotknúť, že firma Alba nevlastní žiadnu nehnuteľnosť oproti firme TS Motory. Čo sa týka dohody z 19.03.2012 ona priznáva, že prebehla medzi nimi mailová komunikácia. Ohľadom tejto dohody sa, myslí si, vymenili dva maily medzi ňou a obžalovaným.

Na otázky splnomocnenca poškodenej poškodená vypovedala, že v čase odchodu obžalovaného zo spoločnej domácnosti obžalovaný vedel o tom, ako deti trávajú voľný čas a o ich koníčkoch. Tá mladšia dcéra mala v tom čase X,X roka. V tom čase ešte nerobila tento šport - parkúrové jazdenie, chodila do folklórneho súboru Turiec. Práve naopak obžalovaný tým, že si umyl ruky od starostlivosti o rodinu a deti, vyvíjal podnikateľskú činnosť v spoločnosti SEMT, avšak v tejto firme nefiguroval. Obžalovaný sa na jednom pojednávaní ospravedlňoval, že mal obchodné rokovania s premiérom Ukrajiny. Jeho podnikanie bolo hodne dynamické. Hodne chodil do štátov bývalého Sovietskeho zväzu a do Talianska. Čo sa týka odôvodnených potrieb dcéry R. R. oproti rozsudku 16P/364/2001 sa zvýšili k čomu dodala, že v rámci tohto rozsudku R. navštevovala základnú školu, potom ukončila gymnázium, takže bývala doma. Po tom, ako skončila gymnázium, odsťahovala sa, začala bývať v R.. Stúpili jej náklady na bývanie a oblečenie. Inak sa obleka 10-ročné dievča a inak 20-ročná slečna. Taktiež sa zdvihli náklady na tento šport - jazdectvo, v čom dcéru podporovala, lebo nemala potom s dcérou problémy s alkoholom a drogami. Nevedela sa vyjadriť ku konkrétnej výške tých potrieb dcéry R.. Všetko, čo sa týka výživy a výchovy dcéry R., financovala ona tak, aby zachovala rovnaký štandard, aký bol dovtedy, kým v ich domácnosti žil obžalovaný. Čo sa týka zameškaného výživného z rozsudku 16P/364/2001 mala za to, že obžalovaný nedoplatil celé zameškané výživné. Má za to, že polovica tej kúpnej ceny mala pripadnúť na túto splátku a druhá polovica tej kúpnej ceny, túto kvázi ona darovala dcére. Čo sa týka riadneho platenia výživného zo strany obžalovaného tam boli nejaké medzery. To sa riešilo na polícii, keď vypovedala. Vedela o tom, aké má obžalovaný výživné na ďalšie deti. Na súde bola schválená dohoda. Teda nikto ho nežaloval. Keď sa to tak prepočíta, koľko má platiť na tieto deti, na R., vyjde mu minimálna mzda, na ktorú mu nesmie nikto siahnuť. Čo sa týka tej vyživovacej povinnosti ďalších detí obžalovaného chcela poukázať, že tu dochádza k diskriminácii detí. Ona to označila ako deti čierne a deti biele. Diskrimináciu videla v tom, že výška výživného dieťaťa, ktoré navštevuje základnú a materskú školu je rovnaká s dieťaťom, ktoré žije v zahraničí a navštevuje vysokú školu. Ona má vedomosť o niektorých pôžičkách obžalovaného. To vie z toho exekučného konania. A taktiež vie od pána I., že požičal obžalovanému veľkú sumu peňazí. Ide o záväzok voči firme VAN, s.r.o. Je to uvedené v tom znaleckom posudku. Dom na L. XX je napísaný na slečnu L.Ú., avšak úver na rekonštrukciu domu si zobral pán R.. Vyplatil aj zákonných dedičov. To, že tento dlh splatil pán R., to vedia doložiť, že splácal pravidelné mesačné splátky. Pán R. na adrese L. XX býva možno 5 rokov, možno viac.

Na otázky samosudcu poškodená vypovedala, že jej dcéra R. R. sa narodila XX.XX.XXXX. Plnoletosť nadobudla dňa XX.XX.XXXX. V tom čase bola študentkou gymnázia D. F. H. G.. Vie, že dcére zle vychádzali roky. Nevie, v tom čase keď dovŕšila plnoletosť, do ktorého ročníka gymnázia dcéra chodila. Dcéra ukončila gymnázium ukončením štvrtého ročníka maturitou. Nevedela si spomenúť, v ktorom roku to bolo. Po tom, čo dcéra ukončila gymnázium, hneď pokračovala v štúdiu na vysokej škole - Z. L. H. R.. Nevedela si spomenúť, kedy tam nastúpila. Dcéra si ukončila vzdelanie bakalára. O rok dlhšie si to natiahla, ale nevedela dôvod. Nevedela, nepamätala si, či mala prerušené vzdelanie. Išlo o fakultu

G.G.. Dcéra pokračuje v tomto vysokoškolskom vzdelaní. Dcéra asi v roku XXXX ukončila bakalárske štúdium na Z. L. H. R., W. G.. Hneď po tom, ako dcéra ukončila toho bakalára, pokračovala na H. Š. W. H. D.. Dcéra na tejto škole študuje naďalej. V D. to majú ináč uvedené, nebude mať titul Mgr. alebo bude mať titul Ing. Niektorá z dcér bola určitá riešená úradom práce, ale teraz si nie istá, či to bola dcéra Q. alebo dcéra R.. Nevie, či to nebolo vtedy, keď dcéra R. skončila bakalára a dostali doklad, že už nie sú študenti a že sa musia prihlásiť. Jej dcéra mala počas štúdia nejaké brigády. Pracovala aj pre jej firmu Alba. Vykonávala nejaké práce. Nevedela si spomenúť, v ktorom období to bolo. Tieto práce pre jej firmu dcéra vykonávala na základe dohody o vykonaní práce. Dá sa to pohľadať z účtovníctva. Nešlo to cez úrad práce. Čo sa týka súm, ktoré jej boli vyplatené, nebolo to nič prevratné. Dcéra by mala ukončiť vysokoškolské štúdium v tomto školskom roku 2015/2016. Čo sa týka oprávnených potrieb dcéry R., ona určite tieto vydokladovala. Ona tieto doklady priniesla na kilá do súdneho rozvodového spisu. Ona by sa musela pozrieť do dokladov, komu mal pripadnúť, v rámci zmiernu a rozdelenia BSM, celý byt na K. ulici. Dcéra núdzou netrpela v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaného. Všetko ona financovala.

Svedkyňa poškodenej súd na požiadanie obhajcu predložil z pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/142/2009 návrh na súdny zmier z č.l. 450-452. Svedkyňa po nazretí do predloženého dokladu uviedla, že návrh na zmier dávala tesne na hranici 3-ročnej lehoty. Tento návrh nie je podpísaný. Podľa tohto dokladu práva na ten predmetný byt mali pripadnúť pánovi R.. Jej sa nepáči ani ten dátum toho návrhu. Na základe neúmernej deľby majetku, preto polovica z predaja tých členských práv bytu mala pripadnúť jej, nakoľko ju obžalovaný rozčúľil aj s tým Č..

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. súd prečítal na návrh prokurátorky a obhajcu skoršiu výpoveď svedkyne poškodenej B.. K. R. z prípravného konania z 02.08.2011, kde sa poškodená podrobne vyjadrovala k jednotlivým platbám výživného od obžalovaného.

Svedkyňa poškodená R. R. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po zložení prísahy vypovedala, že v posledných rokoch kedy to sleduje, kedy to chodí jej na účet, je úhrada výživného pravidelná. Ide o posledné dva-tri roky. Kým bolo výživné hradené k rukám matky, o tom nemá prehľad. Dlh na výživnom je, ale nevie ho vyčíslieť ani orientačne, môže to dodať písomne. Starostlivosť o ňu nebola žiadna, jediné čo si pamätala, je že boli na výlete pod stanom a to odvtedy, čo sa otec odsťahoval. Dňa 20.12.2012 jej prišlo na účet suma myslím 4023 € ako dorovnanie výživného. Ešte by sa mala do výživného zarátať polovica bytu v L.. K bližšiemu vysvetleniu udáva, že rodičia mali v spoločnom vlastníctve byt v L., vzhľadom na to, že sa nevedeli dohodnúť na rozdelení, bola dohoda taká, že otec na ňu prepíše polovicu bytu a mama na ňu prepíše polovicu bytu, čo sa aj stalo, a spoločne prepísali na ňu byt, podľa nej do výživného by sa mala rátať iba polovica bytu zo strany otca. Jej matka sa jej venovala na 100 %, starala sa ňu, varila jej, učila sa s ňou na základnej aj strednej škole, financovala jej krúžky, hlavne kone, vozila ju do školy, zo školy. Otec ju občas zaviezol na ľudové tance. Čo sa týka vyživovacej povinnosti jej otca voči nej, posledné je to súdne rozhodnutie je vo výške 250 € mesačne. Ona navštevovala byt jej otca v Š. Š.. Od otca vie, že byt bol v jeho vlastníctve. Otec jej doniesol pár prívěskov z dovolenky z Aljašky, z Havaja. Na otázky obhajcu poškodená vypovedala, že je teda možné, že otec jej pravidelne posielal peniaze dlhšie ako dva - tri roky.

Nevedela sa vyjadriť k tomu, prečo nezabezpečila výpisy z účtu ohľadom verifikácie jednotlivých platieb. Čo sa týka platieb v roku 2012, má pocit, že to vyčísl'ovali, ale nebola si istá. Ona nemá prístup k stavebnému sporeniu, ktoré jej platí jej otec, ani to nedohľadala, že má detské životné poistenie. Myslí si, že tie peniaze sú stále na účte, podľa nej nedošlo k ukončeniu stavebného sporenia ani k ukončeniu detského životného poistenia. Niektoré kone zhruba dva a pol roka dozadu si už platí sama, myslí tým prevádzku, ustajnenie, veterinu a podobne. Jej otec mal byt v Š. Š., má dom na E. L., má podiely v niektorých svojich firmách, alebo ich celé vlastní a mal niekoľko áut. Informácie o tom, že byt a dom je jeho vlastníctvo má od otca, otec povedal že byt je jeho a že sa sťahuje do jeho nového domu. Z toho vychádza, že by mali byť jeho vlastníctvom. Čo sa týka áut, napríklad Nissan Terano si kúpil keď sa od nich odsťahoval, ešte keď s nimi býval si kúpil Nissan Maxima. Pred troma - štyrmi rokmi sa dívala na obchodný register, nesledovala, v akom stave sú firmy obžalovaného.

Obhajca predložil poškodenej dohodu na č. l. 427 spisu k čomu svedkyňa poškodená uviedla, že na tejto dohode je jej podpis. Ten podpis znamená, že byt sa previedol na ňu. Ona má preto ten pocit, že iba polovica z predaja bytu by sa mala brať ako výživné, lebo aj predtým polovica bytu patrila mame. Podrobnosti vysporiadania BSM medzi mamou a otcom nepozná. Vie, že celú sumu za prevod členských práv k bytu vo výške 32 330,52 € prevzala mama. Nevedela sa vyjadriť, či sa súd zaoberal platnosťou tejto dohody. Výživné si uplatňovala mama voči otcovi, konanie má byť dnes poobede a následne si ona sama uplatňovala nárok na výživné od otca. Ten návrh podala ona. Nevedela si

spomenúť spisovú značku, pod ktorými sa to vedie. Ona písomné vyčíslenie o nákladoch predkladala do nejakého konania, ale nevie do akého. Obhajca predložil svedkyňi vyčíslenie nákladov na čl. 682-683 spisu, pričom svedkyňa poškodená uviedla, že je to, to vyčíslenie. K týmto sumám sú aj doklady, niektoré veci sa platia aj bez dokladov. Ona nebola vlastníčkou motorového vozidla do septembra 2015. Auto má požičané od partnera F. H., platí si všetky náklady súvisiace s týmto autom. Bývala v R., tam jej mama kúpila byt, náklady na tento byt si platí sama, momentálne s partnerom majú prenajatý byt v D.. Ona sa nebude vyjadrovať k jej bytovej otázke vzhľadom k tomu, že je študentkou. Čo sa týka nákladov uvedených vo veci výživného, ohľadom koní ako je ustajnenie, veterinár, tréner, preteky, k týmto udávala, že sú to jej náklady, lebo sú to jej kone. Dnes sa vyjadrila, zrejme pán obhajca nepočúval, že z väčšej časti si tieto náklady hradí ona. Do roku 2007 - do jej plnoletosti - a aj po jej plnoletosti ich hradila mama. Posledný kôň je jej, keď nemala ešte XX, koňa kúpila mama, ale pre ňu. V súčasnosti teda vlastní dva kone. Tretí kôň je tiež jej, hoci je písaný na mamu. Ona jazdí na štyroch koňoch, jeden je písaný na spoločnosť ALBA. Veľkú časť nákladov tvoria kone, nedá sa ju odcudzovať za to, čo začal jej otec so sestrou. Nechcela sa vyjadrovať, či tie celkové náklady 51 000 € ročne sú adekvátne, vzhľadom na to, že je študentkou. Čo sa týka jej nákladov, pravidelne jej posielala peniaze mama. Čo sa týka dokladov, tieto predkladali teraz v januári, išlo to na civilné konanie. Doklady preukazovali aj pred štyrmi, piatimi, šiestimi rokmi, ale nemalo to význam. Tie náklady na kone platí ona, odchádzali z jej účtu a to od tej doby, ako bývala v R.. Samozrejme časť sa platí aj v hotovosti. Poškodená sa nevedela vyjadriť, či jej otec platil výživné od jej plnoletosti, keď ešte neexistovalo žiadne rozhodnutie súdu o výške výživného. Nemá presne vyčíslené dlžné výživné, ale vie to dať písomne.

Na otázky obžalovaného poškodená vypovedala, že trvá na odpovedi, ktorú odpovedala na otázku, či sa o ňu otec staral. Chcela len doplniť, že raz jej otec kúpil zimnú bundu. Teraz si spomínala, že boli aj v Dobrej Vode, v Pieninách boli pod stanom. Ona si nespomína na priebeh Vianoc v roku 1999. Nespomínala si, že by mama zakázala otcovi vstup do domu v F. L.K.. Nespomínala si, že by jej otec kúpil nejaké veci na snowboarding. Čo si spomínala, snowboard prvý aj druhý jej kúpila mama. Teraz si spomína, že otec jej kúpil ešte jednu bundu keď jej ju ukradli. Nevedela, aký dar dostala na XX. narodeniny od otca. K XX. narodeninám si od otca pýtala koňa, to len predpokladá. Spomínala si, že k XX. narodeninám dostala zlatú retiazku. Trvá na tom, čo vypovedala, že jej doniesol z Aljašky privesok a doma našla ešte jeden, myslí, že to bolo z Havaja. Ona trvá na tom, čo vypovedala, že otec povedal, že byt v Š.A. Š. je jeho a že sa sťahuje do svojho nového domu na L.. Ešte keď nemala XX rokov obdržala výpisy zo stavebného sporenia. Po tom, ako dovŕšila XX rokov, nevie, či tie výpisy prišli mame. Nevedela sa vyjadriť, prečo sa nezaujímal, aký je stav na stavebnom sporení. Pokiaľ vie, neobdržala peniaze zo životného poistenia zo E. E.. V tej dobe mala XX rokov, nepýtala sa, ani neskúmala, komu patria vozidlá, ktoré mal v tej dobe obžalovaný. Od svojich XX rokov používala vozidlo Citroen C3, ktoré patrilo spoločnosti Alba a to len vtedy, keď potrebovala vybaviť niečo pre spoločnosť Alba. Ona pracovala pre firmu Alba v rámci dohody o vykonaní práce, to bolo od roku 2009 do roku 2014-2015, myslí si. Ona študuje na H. Š. W. K. E. H. D., O. O. K. G., je v piatom ročníku, teda v druhom roku inžinierskeho štúdia. Doklady si neodkladá preto, že ony už v minulosti predkladali doklady o nákladoch a bolo to zbytočné. Teraz znova dokladovali v civilnom konaní, bolo to z posledných mesiacov. Doklady zo staršieho obdobia nemá. Čo sa týka jej ubytovania v D., majú prenajatý byt, nie je písaný na jej meno, ona prispieva inému, platí v hotovosti, nemá o tom žiadny doklad. Ju nikto nenútil podpísať dohodu o prevode bytu, ktorá jej dnes bola predložená. Podpisovala ju a súhlasila s tým textom, ktorý je uvedený v tej dohode. O výsledku delenia BSM ju mama neinformovala. Za posledných 5 rokov v rámci brigády vo firme Alba zarobila nejaké peniaze, mala príjem, ktorý nebol stabilný a bol približne 100 - 200 € mesačne. Okrem Alby nemá iný príjem. Mala ubytovacie štipendium vo výške 600 českých korún za jeden semester, čo je približne 25 €. Tá práca vo firme Alba bola vykonávaná na základe zmluvy, ktorú mala podpísanú. Štátnice na ich škole bývajú na konci mája - júna a to podľa vypísaných termínov. Zo zdravotných dôvodov štúdium opakovala a to druhý ročník na tejto vysokej škole v D.. Opakovala štúdium aj na Vysokej škole v R., bolo to zo zdravotných dôvodov. Nechcela špecifikovať zdravotné dôvody. Ona obdržala peniaze od obžalovaného, tie peniaze jej prišli na jej účet, bolo to aj pred rokom XXXX, predtým, než podala návrh na určenie výživného na súd. Jazdecký šport vykonáva v Českej republike, na Slovensku a v Rakúsku. Ona je organizovaná v jazdeckej organizácii. Má licenciu a taktiež je organizovaná aj v jazdeckom klube. Čo sa týka jej rovesníkov v klube, nedá sa to špecifikovať, niektorí majú viac koní ako ona, niektorí menej. Na otázky poškodenej B. K. R. poškodená vypovedala, že ona, ani jej mama, ani sestra, ani firma Alba neboli vlastníčkami koní Nina, Kely, Coridor. Životná úroveň, aj dovolenky sa po odchode jej otca nezmenila, zostala rovnaká, na jar chodili na lyžovačky do Álp, v lete do Chorvátska. S jazdeckým športom v rodine začal otec a sestra. Vie, že jej otec financuje svojim dvom deťom športové aktivity. S ňou ani raz nebol na pretekoch - je to obdobie 12 rokov.

Na otázky samosudcu poškodená vypovedala, že ona ukončila stredoškolské štúdium na I. H. D. F. H. G. myslí si, že v roku XXXX, potom nastúpila na VŠ - Z. L., W. G. H. R., bolo to bakalárske štúdium, ktoré ukončila. V súčasnosti študuje v D. U. H. W. K. E., piaty ročník. Ona študovala na W. G. od XXXX do XXXX, nemala prerušené štúdium, ona si hneď podala žiadosť o opakovanie ročníka. V tom období nebola evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie. Hneď po štátniciach nastúpila na VŠ W. K. E. H. D.. Chcela len dodať, že pár týždňov nebola študentkou a bola sa zaevidovať na úrade práce. Bolo to maximálne 3-4 týždne, kým nezačal školský rok. Od roku 2009 do roku 2014-2015 pracovala na základe podpísanej dohody o vykonaní práce len v spoločnosti Alba. Na základe tejto dohody mala príjem, iný príjem nemala. Nepamätala si všetky príjmy, ktoré dosahovala z tejto dohody, myslí, že to bolo maximálne 200 € mesačne. Jej náklady sa nedajú presne špecifikovať, iná situácia bola, keď bývala v R., čo sa týka koňov, tie jej začali pribúdať, iná situácia je teraz v D.. Byt v R. je oficiálne napísaný na jej mamu, fyzickú osobu B. K. R.. V súčasnosti, od roku 2014-2015 ona nemá žiadny iný príjem. Čo sa týka súčasných nákladov na kone, tie síce uhrádza ona z jej účtu, ale peniaze jej posielala mama. Mama jej pravidelne posielala peniaze na účet, nie je to vždy rovnaká čiastka, približne 1500 - 2000 € mesačne. Čo sa týka tých koní, mama ich zaplatila, avšak vlastníkom týchto koní je ona. Dá sa povedať, že jej tie kone podarovala. Ona by sa mohla vyjadriť písomne, aké sú jej mesačné náklady týkajúce sa stravy, štúdia, ubytovania a zvlášť, čo sa týka koní. Ona v roku 2012 podala návrh na určenie výživného obžalovanému voči jej osobe, doposiaľ ešte v tejto veci nebolo právoplatne rozhodnuté. Ona si spomínala to posledné rozhodnutie, že obžalovaný má uhrádzať 250 € mesačne. K tomu, aké je to rozhodnutie, sa nevedela bližšie vyjadriť. Čo sa týka koní, tie sú ustajnené - keď bývala v R., boli v blízkosti jazdeckého klubu v R., v súčasnosti sú ustajnené v D..

Ona si nepamätala presnú výšku výživného akú požaduje v civilnom konaní od obžalovaného. Musela by nahliadnuť do týchto dokladov. Čo sa týka nájmu v D., je to byt známeho jej priateľa, oni tam oficiálne nie sú zaevidovaní. V R. nepoberala žiadne štipendium. Napriek tomu, že jej otec si neplnil vyživovaciu povinnosť núdzou netrpela, o jej výživu sa v plnej miere postarala jej mama. Nevedela uviesť, kto v súčasnosti uhrádza všetky náklady súvisiace so športovou činnosťou jeho dvoch maloletých detí. Čo sa týka peňazí čo jej posielala mama - 1500-2000 €, z týchto uhrádza pravidelné náklady byt, jedlo, PHM, ustajnenie koní a keď nastanú situácie napríklad preteky, veterinár, mama jej pošle ďalšie peniaze, prípadne ide s ňou na preteky a tie náklady platí mama. Ona okrem účtu v Eurách má účet aj v Českých korunách. Ide o účet založený v Č., aj na tento účet jej mama posielala peniaze. Teda okrem tej sumy v eurách jej posielala tú sumu aká jej bola spomínaná obhajcom. Mama jej dáva dosť peňazí aj v hotovosti. Z toho účtu v Českých korunách uhrádzala trénera, veterinára. Na pretekoch sa v 99 % nedá platiť inak ako v hotovosti.

Podľa § 264 ods. 1 Tr. por. súd prečítal na návrh prokurátorky a obhajcu skoršiu výpoveď svedkyne poškodenej R. R. z prípravného konania z 26.03.2012, kde sa poškodená podrobne vyjadrovala k jednotlivým platbám výživného.

Svedkyňa C. L. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že neobrátil sa na ňu pán R. ako za tým účelom, ako sa má vyhnúť plateniu výživného a deleniu spoločného majetku. Ona neposkytla obžalovanému rady tohto predchádzajúceho obsahu. V minulosti pán R. nepožadoval od nej rady, ktoré by smerovali k vyhnutiu sa plateniu výživného a delenia majetku. Pani R. nebola za ňou osobne, len jej telefonicky volala, aby ju zastupovala vo veci neplatenia výživného, čo ona však odmietla, nakoľko by si s pani R. neporozumela. Má za to, že medzi obhajcom a klientom musí byť bezvýhradná dôvera a určitý druh porozumenia. Myslí, že ten rozhovor bol v tom duchu s pani R., aby pánovi R. dohovorela, avšak ona p. R. v tejto veci nikdy nezastupovala. Ona nikdy nevykonávala právnu pomoc B. R. v súvislosti s bytom v Š. Š., ani s rodinným domom na L.. Ona si pamätá, že poskytla D. R. právne rady a to v súvislosti s plnením vyživovacej povinnosti maloletých detí pani L.. Ako to skončilo na súde, to si nepamätala. Nevedela odhadnúť, kedy jej volala p. R., bol to jeden telefonát, 2-3 roky dozadu.

Svedok B. B. L. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po zložení prísahy vypovedal, že obžalovaný je partner jej dcéry Q. L.L. a otcom jeho vnukov. Čo sa týka rodinného domu v G., L. XX, vlastníkom tohto rodinného domu je jeho dcéra, vlastníctvo nadobudla darovaním od jeho strýka, o ktorého sa on staral. Nevie o tom, že by p. R. mal nejaké spoluvlastnícke alebo majetkové právo k tomuto domu. Vie, že dom prešiel rekonštrukciou, dom bol myslí že z 55-teho roku a oni ho rekonštruovali. Ich celá rodina tento dom zrekonštruovala aj svojpomocne, nie všetko dokázali urobiť a to za tým účelom, aby mala kde bývať jeho dcéra, jeho syn žil s ním. Vie bližšie okolnosti financovania rekonštrukcie tohto domu. Celú rekonštrukciu tohto rod. domu, dá sa povedať financovala ich rodina. Ako sa jeho rodičia postarali o neho, tak on sa chcel postarať o jeho dcéru, aby mala, kde bývať, sú široká rodina,

navzájom si pomáhajú. Mal stavebnú firmu, ktorá pomáhala s rekonštrukciou tohto rodinného domu, aj dcéra do tej rekonštrukcie vložila svoje úspory zo stavebného sporenia, aj peniaze, ktoré jej dal strýko, o ktorého sa starala. Čo on osobne vložil do tej rekonštrukcie, jeho to stálo 30.000,- až 35.000,- eur. Jeho dcéra na stavebnom mala zhruba 300.000,- slovenských korún a od strýka mala 400.000,- slovenských korún a tie peniaze vložila do tej rekonštrukcie. Pán B. R. bol pri tej rekonštrukcii, pomáhal, je to samozrejme, je pravda, že čosi vybavil, on mu to však preplatil. Čo sa týka B. R., ten vybavil a zakúpil obloky a kúrenie, on mu to následne preplatil. Boli tam aj iné veci, čo zafinancoval p. R., čo mu následne preplatil. Čo sa týka rozsahu tých vecí, čo zafinancoval p. R., čo mu následne preplatil, myslí, že to bolo 30.000,-eur. To bola taká ich dohoda medzi p. R. a jeho dcérou, že ten dom bude patriť len jeho dcére, preto on mu refundoval, čo do toho vložil pán R.. Pán R. mu predložil nejaký dokument, že to zaplatil a on mu to preplatil. Pán R. aj svojou osobnou prácou sa podieľal na rekonštrukcii tohto rod. domu. Ohľadom preplácania si nevedol žiadnu dokumentáciu. Do roku 2012 mal stavebnú firmu a sedemnásť rok je súdny znalec, mal dostatok peňazí. On o tom nevie, že by si p. R. bral úver na rekonštrukciu tohto rodinného domu. Na tej stavbe pri rekonštrukcii tohto rod. domu si nevšimol, že by sa na stavbe zrekonštruovala nejaká časť, ktorá by nebola z peňazí jeho dcéry alebo neho. Jeho strýko bol aj jeho krstným otcom, ten vypracoval závet, kde nejakú čiastku odkázal pre rodinu bývalej manželky a to pre sestru a súrodenca, on ich vyplatil, teda ich čiastku na tom dome, p. R. ich určite nevyplácal. Následne strýko ten rodinný dom daroval jeho dcére. On nemá vedomosť o tom, že by si dcéra brala nejaký stavebný úver, myslí si, že to bolo formou jej stavebného sporenia. Nevedel o tom, že by jeho dcéra splácala nejaké úvery namiesto p. R.. Zhruba vie o fin. situácii p. R., že je v problémoch, čo ho neteší. Nevie o tom, že by uvedený rod. dom bol zaťažený, on nemal dôvod vyberať list vlastníctva, ani od dcéry to nevie. Nemá vedomosť o tom, že by existovala nejaká zmluva medzi p. R.K. a jeho dcérou o investícii do tohto domu. Nevedel v akej výške bolo určené výživné pre p. R. voči jeho vnukom. Vie, že jeho vnukovia hrajú hokej. Financuje sa tak, že majú otca a majú matku, musí priznať, že aj on im občas niečo kúpi. Určite jeho dcéra s p. R. neabsolvovali dovolenky v takých destináciách ako je Kanada, Aljaška, to by určite vedel. Vie, že boli v Chorvátsku 3x, určite nie v Polynézii. Vedel, že p. R. raz bol s partiou v Chorvátsku na jachte, pokiaľ vie, že len raz. To bolo myslí si rok 2002-2003. Čo sa týka rekonštrukcie tohto rod. domu, on do toho vložil priamo 30.000 až 35.000 eur, ďalších zhruba 30.000,- eur vyplatil p. R. a taktiež na tej rekonštrukcii sa podieľala jeho dcéra sumou cca 700.000,- slovenských korún. Tá rekonštrukcia rod. domu prebiehala okolo roku 2007 - 2010, on p. R. k rukám vyplácal peniaze za to, čo sa on podieľal na tej rekonštrukcii.

Svedok B.. D. Č. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v minulosti požičal peniaze p. R., bolo to niekedy v roku 1994 a bolo to 1.000.000,- slovenských korún. Na čo pán R. peniaze použil nevie, ale v zmluve o pôžičke bolo uvedené, že tie peniaze použije na stavbu jeho rodinného domu v L., ktorý v tom čase staval. On nemá vedomosť o tom, že by tieto peniaze použil iným spôsobom. Tá pôžička mu nebola dodnes splatená. Podnikol všetky kroky v zmysle zákona, podal žalobu, kde uspel. Keďže doklady boli neodškriepiteľné, podal návrh na vydanie platobného rozkazu a tento bol vydaný. Pán R. nerozporoval tento dlh. Veľakrát prejednával u p. R. splatenie tohto dlhu. Nespomínal si na argumentáciu p. R., prečo nemôže splatiť tento dlh. V tom čase nemal dôvod nedôverovať p. R., že pôžička nebude splatená. V tom čase spolu podnikali, rozbiehali projekt peletizácie, ktorý keby bol úspešný, nebol by problém zo strany p. R. vyrovnať tento dlh. Od istého času sa aj prestal snažiť od p. R. vymôcť tento dlh, to bolo po vydaní tohto platobného rozkazu, lebo mu bolo jasné, že sa k týmto peniazom nedostane. Mal niekoľko stretnutí s exekútormi, ktorý mu oznámil, že už nemá čo p. R. zobrať. S p. R. nebol na žiadnej dovolenke, určite sa raz s p. R. stretli na dovolenke v Chorvátsku, nepamätal si kedy to bolo, jeho syn mal 2 roky, bolo to nezávisle. Na otázky prokurátora svedok vypovedal, že je to lož, klamstvo, čo vypovedala p. R., on sa nedohadoval s p. R., že vyrobí nejaký dlh. Uvedený dlh žaloval ako fyzická osoba. Neboli mu ani z časti vrátené finančné prostriedky. On nikdy nebol na návšteve u p. R. v uvedenom dome, na L. XX H. G., nespomínal si, že by bol s p. R. na nejakej plavbe resp., že by sa s ním stretol v nejakých destináciách. Nevedel uviesť či p. R. vlastní byt v Š. Š., ale vedel, že v byte v Š. Š. istú dobu býval. Nemal vedomosť o tom, že by si p. R. fiktívne vyrábal dlhy alebo sa zbavoval majetkov. Ten exekútor mu povedal, že je to zbytočné, že p. R.K. niet čo exekúovať. Vedel, že na ten projekt si p. R. požičal aj od firiem aj od súkromných osôb. Čo sa týka tohto projektu peletovania, vie o rokovaniach o spoločnom podniku spolu so zahraničnou firmou, týka sa to spoločnosti TS Motory, a.s., kde išlo o veľké sumy, čísla, kde išlo o veľké stovky miliónov. Prebehli rokovania s ruskými, švédskymi partnermi a prebehli rokovania s kanadskou alebo americkou firmou. Vedel o tom, že obžalovaný ako predseda predstavenstva TS Motory, a.s. avaloval tieto zmenky v prospech banky. Čo sa týka peletizácie tohto projektu, skončil neslávne, TS Motory, a.s. išli do konkurzu, čo sa týka avalovania zmeniek, nevie, čo

sa dialo, stalo sa to aj v jeho prípade, banka si to aj u neho uplatnila, predpokladá, že banka si uplatnila zmenu aj u p. R..

Svedok B.. B. I. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nemá vedomosť o tom, že by v minulosti, aj dnes, že by bol vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v areáli ZŤS. Nemá takú vedomosť, že by p. R. vlastnil nehnuteľnosti a pozemky v areáli ZŤS prostredníctvom iných osôb. P. R. mu neponúkal v minulosti, to, že mu zabezpečí odpredaj nehnuteľností a pozemkov v areáli ZŤS. On je vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v areáli bývalého ZŤS. On kupoval nehnuteľnosť od správcu konkurznej podstaty - ide o nehnuteľnosť v areáli bývalého ZŤS. Čo sa týka kúpy tejto nehnuteľnosti, je to 10 rokov, on si nespomínal, či mal na tom podiel aj p. R.. Nemá prehľad o majetku p. R.. P. R. mu neponúkal svoje majetky na odpredaj a ani majetky niekoho iného. S p. B.. R. sa pozná veľmi dlho, on bol v minulosti riaditeľ banky a on bol jeho klient. Ich vzťah sa následne dostal až do štádia priateľského vzťahu, on následne začal podnikáť. Keď boli priatelia, on mu požičal peniaze, bolo to opakované, vtedy sa mu snažil nezištne pomáhať po finančnej stránke, aj po ľudskej stránke. Boli to veľké obnosy. Bolo to dlhodobo od roku 2004, 2005 až do požičania veľkých súm. On už na súde vypovedal ako svedok, kde uvádzal dátumy týchto pôžičiek, ako aj výšky týchto súm, keby bol vedel, by sa lepšie pripravil a súdu ich predložil. V tom období sa firme obžalovaného dobre darilo, mal zákazky na celú Európu, rozhodoval sa, či bude podnikáť sám alebo so zahraničnou fínskou firmou. S p. obžalovaným sa dosť často stretávali, navzájom o sebe vedeli, aká je situácia v ich firme a to z prezentácie p. R.. On mal dôveru voči nemu a jeho firme. Pretože sa firme p. R. darilo, mal dôveru voči nemu. Preto mu požičal sumy 5 000 000,- a 14 000 000,- miliónov slovenských korún. Z dnešného hlavného pojednávania má známky traumatizácie, keďže mu celú sumu p. R. nezaplatil. Tie peniaze, ktoré obžalovanému požičal, boli na dofinancovanie projektu jeho firmy. Firma sa zaoberala výrobou stroja na výrobu peliet a peniaze boli určené na dokompletizovanie celej výrobnéj linky. Firma mala financovať tento projekt. Toto stálo veľa peňazí, financovala to jeho firma, p. R. potreboval len dofinancovať ten projekt, aby sa linka mohla odovzdať do Poľska. Vie o tom, že p. R. sa podieľal na výchove a výžive detí z prvého manželstva. Bavili sa o všetkom. S obžalovaným boli v roku 2007, 2008 na jachte v Turecku a Taliansku. Nespomínal si, či boli v iných destináciách. Mal vedomosť o tom, že p. R. býval v Š. Š. v dvojizbovom byte. Z rozprávania s p. R. vie, že vlastníkom bytu bol p. F..

Znalkyňa B.. N. T. po zákonom poučení na hlavnom pojednávaní uviedla, že ona vypracovala v civilnom konaní znalecký posudok č. 5/2010 a znalecký posudok č. 1/2015.

Na otázky obhajcu znalkyňa vypovedala, že v civilných konaniach vypracovala 2 znal. posudky a to 6C/3/2000 a vo veci 23T/78/2012, pričom išlo o civilné konania, kde skúmala majetkové pomery odporcu B.. R. a to vo veci skúmania majetkových pomerov pre potreby určenia výšky výživného. Mala k dispozícii dostatok podkladov, ktoré potrebovala pre závery svojich znaleckých posudkov. Tie podklady, ktoré používala sú uvedené v časti podklady a taktiež uviedla podklady, ktoré jej neboli predložené a uviedla aj dôvody, pre ktoré jej neboli predložené. V obidvoch znal. posudkoch skúmala majetkové pomery B.. R., kde jej boli položené takmer rovnaké otázky skúmania príjmov a majetkových pomerov odporcu, avšak líšili sa časovým obdobím. V prvom znaleckom posudku išlo o obdobie rokov 2006-2009 a v druhom znaleckom posudku skúmala túto otázku od 01.01.2012 do novembra 2014. Všetko, čo zistila ohľadom príjmov a majetkových pomerov obžalovaného, uviedla v znaleckom posudku, nemala dôvod to neuviesť. Nič iné, čo je uvedené v znaleckých posudkoch nezistila. Ak uviedla nejaký iný údaj, ktorý bol odlišný od podkladov, tak to uviedla v znaleckom posudku. Čo sa týka súčinnosti obžalovaného, ona keď ho požiadala o podklady potrebné pre vypracovanie znal. posudkov, obžalovaný ju odkázal na svojho účtovníka B.. G., ktorý jej poskytol všetky podklady, ktoré potrebovala. Do účt. dokladov mohla nahliadať v sídle firmy B.. R.. Čo sa týka určenia príjmov zo závislej činnosti B.. R. vychádzala zo mzdových listov, čo bolo totožné u obidvoch znal. posudkov. Tie jej poskytli oslovené spoločnosti. Oslovila aj Sociálnu poisťovňu. Čo sa týka majetkových pomerov B.. R. v obidvoch na niektoré otázky uviedla, že nemôže zodpovedať otázku, nakoľko jej boli položené otázky, ktoré sa týkajú aj iných oblastí, na ktoré ona ako znalec nebola oprávnená odpovedať. Pri vypracovaní znal. posudku z iných zdrojov príjmov v dotknutých spoločnostiach okrem príjmu zo závislej činnosti skúmala aj príjmy z podielov na zisku a z dividend dotknutých spoločností B.. R.. Na otázku, ako skúmala výplatu podielov na zisku a dividend v dotknutých spoločnostiach odpovedala, že vyžiadala si opis účtu 428, taktiež poznámky k účt. závierke, v ktorých sa tieto skutočnosti uvádzajú. Cez tieto ukazovatele skúmala príjmy z kapitálového majetku. Súd oslovil všetky finančné ústavy za tým účelom, či tam má p. B.. R. nejaké účty a s týmito informáciami pracovala a uviedla v znaleckom posudku. Pri vypracovaní znal. posudku vychádzala z hlavných kníh a vybraných prvotných dokladov, ona sa v znal. posudku vyjadrila aj k týmto pracovným cestám. Na

základe podkladov, ktoré mala k dispozícii následne spracovala znal. posudok. Vyúčtovanie cestovných náhrad vychádza z ustanovení zákona o cestovných náhradách a podstatou je vyúčtovanie cestovných výdavkov. Nie je to príjem, ktorý podlieha dani z príjmu. Jej nebola uložená úloha skúmania majetkových pomerov B.. R., nebola jej uložená úloha skúmania majetkových pomerov B.. R. v spoločnosti ALBA, s.r.o. V znal. posudku č. 1/2015 odpovedala na konkrétne otázky ohľadom majetkových pomerov na str. 18 jej znal. posudku č. 1/2015 je uvedené, že spol. ALBA, s.r.o, mala nerozdelené zisky v čiastke 334.631,-eur. Na otázky samosudcu znalkyňa vypovedala, že ani s odstupom času nemá dôvod meniť závery znaleckých posudkov č. 5/2010 a 1/2015.

Ďalej súd podľa § 269 Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal listiny pripojené do súdneho spisu a oboznámil sa s podstatným obsahom pripojených spisov Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012, sp. zn.10C/142/2009, sp. zn. 6C/3/2000 a sp. zn. 16P/364/2001.

Na č. I. 41-42 spisu sa nachádzajú rodné listy detí E. a Š. R., z ktorých vyplýva, že obžalovanému v roku 2002 a v roku 2006 pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti voči svojim maloletým synom.

Na č.l. 43-44 spisu sa nachádza uznesenie Okresného súdu Žilina o začatí konkurzného konania voči spoločnosti TS Motory a.s., Martin sp. zn. 3K/9/2011 z 18.04.2011.

Na č. I. 46-47 sa nachádzajú doklady o mesačnej mzde a nákladoch obžalovaného.

Na č. I. 48 spisu sa nachádza príjmový pokladničný doklad predložený obžalovaným o úhrade sumy 1700,-Sk na dcéru R. vo folklórnom súbore.

Na č. I. 49 spisu sa nachádza návrh zmluvy o stavebnom sporení na meno R. R., ktorú uzatvoril obžalovaný dňa 31.12.2004 a na č. I. 50 spisu vklady do D. E. E..

Na č. I. 51-55 spisu sa nachádzajú doklady predložené obžalovaným o nákupe vecí dcére z rokov 2004-2006.

Na č. I. 56-88 spisu sa nachádzajú výpisy z Z. R. majiteľa B.. C. R. a vklady v hotovosti, ktoré preukazujú, že dňa 04.04.2011 obžalovaný uhradil na účet poškodenej sumu 540 €, dňa 28.02.2011 sumu 270 €, dňa 17.01.2011 sumu 270 €, dňa 09.12.2010 sumu 150 € a 270 €, dňa 23.12.2010 sumu 100 €, dňa 05.11.2010 sumu 210 €, dňa 28.09.2010 sumu 540 €, dňa 09.08.2010 sumu 270 €, dňa 26.07.2010 sumu 270 €, dňa 28.06.2010 sumu 270 €, dňa 20.05.2010 sumu 270 €, dňa 08.04.2010 sumu 270 €, dňa 12.03.2010 sumu 270 €, dňa 15.02.2010 sumu 270 €, dňa 07.01.2010 sumu 270 €, dňa 02.12.2009 sumu 400 €, dňa 04.11.2009 sumu 266 €, dňa 13.10.2009 sumu 270 €, dňa 02.09.2009 sumu 550 €, dňa 14.05.2009 sumu 800 €, dňa 26.02.2009 suma 800 €, dňa 06.10.2008 sumu 24 000 Sk, dňa 21.07.2008 sumu 32 000 Sk, dňa 31.03.2008 sumu 16 000 Sk, dňa 10.08.2007 sumu 4 000 Sk, dňa 04.10.2007 sumu 48 000Sk, dňa 04.02.2008 sumu 32 000 Sk.

Na č. I. 89-90 spisu sa nachádzajú listiny - detské investičné životné poistenie na R. R., ktoré založil obžalovaný.

Na č. I. 103-106 spisu sa nachádzajú doklady predložené obžalovaným - úhrady splátok stavebného úveru a platby za byt.

Na č. I. 107-108 spisu sa nachádzajú doklady predložené obžalovaným - výbery z účtu B.. C. R. B.. R. a to dňa 17.04.2001 v sume 18 700 DEM, a dňa 15.01.2003 v sume 71 000 Sk.

Na č. I. 112-114 spisu sa nachádzajú výpisy z účtu B.. C. R. o úhrade výživného a to dňa 21.10.2011 suma 540 €, dňa 24.08.2011 suma 270 € a 01.12.2011 suma 540 €.

Na č. I. 117-124 spisu sa nachádzajú príkazy na úhradu výživného na dcéru R.

Na č. I. 125-127 spisu sa nachádza prehľad o čistej mzde obžalovaného, ktorú predložil samotný obžalovaný.

Na č. I. 128 spisu sa nachádza oznámenie spoločnosti TS Motory a. s., že obžalovanému bola vyplatená mzda za február 2011, pričom ďalšia mzda za mesiace marec až júl 2011 mu nebola vyplatená v súvislosti so vstupom do konkurzného konania a nedostatkom finančných prostriedkov.

Na č. I. 129 spisu sa nachádza uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 3K/9/2011 zo dňa 11.07.2011 o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníka TS Motory a. s. Martin.

Na č. I. 133-135 spisu sa nachádza uznesenie Okresného súdu Žilina sp. zn. 3K/8/2011 zo dňa 22.06.2011 o vyhlásení konkurzu na spoločnosť TMW s. r. o. Martin.

Na č. I. 136 spisu sa nachádza potvrdenie TS Motory s. r. o. o vyplatení mzdy obžalovanému za obdobie august až október 2011.

Na č. I. 137 spisu sa nachádza zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Žilina sp. zn. 19Zm/31/2011.

Na č. I. 171-172 spisu sa nachádza prehľad o nákladoch R. R. doložených k spisu 6C/3/2000.

Na č. I. 173-175 spisu sa nachádza uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/142/2009 z ktorého vyplýva, že nehnuteľnosť - rodinný dom vrátane zariadenia pripadol do výlučného vlastníctva žalobkyne B.. K. R..

Na č. I. 190 spisu sa nachádza rodný list R. R., z ktorého vyplýva, že otcom R. R. je B.. C. R..

Na č. I. 192 spisu sa nachádza potvrdenie o návšteve školy R. R. a to z Z. L. R. zo dňa 07.09.2010, podľa ktorého R. R. je študentom druhého ročníka denného bakalárskeho štúdia W. G. Z. H. R. v školskom roku XXXX/XXXX.

Na č. I. 203-228 spisu sa nachádzajú výpisy z účtu Z. R. R. R..

Na č. I. 246-250 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/3/2000 zo dňa 08.12.2004 o rozvođe manželstva obžalovaného a poškodenej, na č. I. 251-255 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/3/2000 zo dňa 22.09.2011 a na č. I. 256-258 spisu sa nachádza rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/409/2011 zo dňa 25.01.2012, v ktorom bola právoplatne stanovená výška výživného obžalovanému na R. R. a to výške 663,88 € mesačne počnúc dňom 17.08.2006 do 15.11.2007.

Na č. I. 281-284 spisu sa nachádza rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Cop/65/2009 zo dňa 12.11.2009, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 16P/364/2001 zo dňa 15.05.2009.

Na č. I. 309-323 spisu sa nachádzajú výpisy z obchodného registra na firmy FERROFON s. r. o. Martin, TS MOTORY a. s. Martin, TS MOTORY s. r. o. Martin, MOTORY a. s. Martin, RST KONTAKT s. r. o. Martin, ALBA s. r. o. Martin.

Na č. I. 345-347 spisu sa nachádza rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/194/2012-945 zo dňa 17.10.2012, ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/3/2000 zo dňa 22.03.2011 tak, že obžalovaný zameškané výživné na R. R. za obdobie od 17.08.2006 do 15.11.2007 vo výške 4083,23 € je povinný zaplatiť do 15 dní.

Na č. I. 348-351 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/3/2000 zo dňa 22.03.2011.

Na č. I. 353 spisu sa nachádza potvrdenie spoločnosti TS Motory s. r. o. Martin, ktoré preukazuje, že zamestnávateľ svojmu zamestnancovi obžalovanému vykonáva zrážky zo mzdy na výživné v prospech jeho dcéry R. R. a tieto poukazuje na jej účet vedený v Z. R. a s. pobočka G. od apríla 2012.

Na č. I. 354 spisu sa nachádza obžalovaným predložený jeho čistý príjem za roky 2001-2012.

Na č. I. 356 spisu sa nachádzajú doklady o nákladoch na synov obžalovaného E. a Š. R..

Na č. I. 357 spisu sa nachádzajú hospodárske výsledky spol. Alba s. r. o. predložené obžalovaným.

Na č. I. 359 spisu sa nachádza vklad obžalovaného na účet poškodenej v Z. R., z ktorého vyplýva, že dňa 20.12.2012 obžalovaný uhradil zameškané výživné vo výške 4083,23 € v zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/194/2012.

Na č. I. 360-361 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 21P/105/2012 zo dňa 14.09.2012, z ktorého vyplýva, že súd schválil dohodu rodičov a obžalovaný sa zaviazal platiť matke B.. Q. L. výživné na maloletých synov E. R. vo výške 250 € mesačne a na maloletého Š. R. vo výške 200 € vždy vopred do 20-teho dňa v mesiaci.

Na č. I. 362 spisu sa nachádza dohoda zo dňa 19.03.2012, z ktorej vyplýva, že dolu podpísaná R. R. a B.. K. R. sa týmto zaväzujú každá jednotlivu, že za podmienky že obžalovaný prevedie svoj členský podiel na družstevnom byte na K. XXXX/XX v G., č. bytu XX na R. R., budú považovať čiastku, ktorú získajú za predaj toho bytu resp. prevod členských práv naň za úhradu dlžného výživného zo strany obžalovaného v zmysle rozsudku Okresného súdu v Martine sp. zn. 16P/364/2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/65/2009 vo výške 32 330,52 € ako zameškané výživné na dcéru R. R. za obdobie od 03.04.2001 do 16.08.2006, rovnako ako zameškaného výživného na dcéru Q. R. za obdobie od 03.04.2011 do 30.09.2011 v sume 1151,01 €, splatné do 30 dní od právoplatnosti k rukám matky.

Na č. I. 363-364 spisu sa nachádza zmluva o prevode členských práv a povinností prevodcov: obžalovaného a poškodenej B.. K. R. na nadobúdateľa: R. R..

Na č. I. 366 spisu sa nachádza potvrdenie, z ktorého vyplýva, že dole podpísaná B.. K. R., týmto potvrdzuje že dňa 27.06.2012 prevzala finančnú čiastku 33500 € za prevod členských práv a povinností za družstevný byt na ulici C.. K. XX H. G., číslo bytu XX, od pána G. Ž..

Na č. I. 368 spisu sa nachádza zmenkový rozkaz Okresného súdu Žilina, z ktorého vyplýva, že odporca - obžalovaný mal zaplatiť navrhovateľovi sumu vyše 64000 €.

Na č. I. 385-390 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/3/2000 zo dňa 08.12.2004 a na č. I. 391-396 spisu rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/146/2005 zo dňa 13.12.2005, právoplatné dňa 17.08.2006 a týmto dňom bolo manželstvo navrhovateľa B.. C. R. a odporkyne B.. K. R. právoplatne rozvedené.

Na č. I. 397-407 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 16P/364/2001 zo dňa 15.05.2009, právoplatný 10.08.2010, ktorým obžalovanému bolo stanovené platiť výživné na R. R. vo výške 663,88 € počnúc dňom 03.04.2001 do 16.08.2006, pričom zameškané výživné za obdobie

od 03.04.2001 do 16.08.2006 vo výške 32 330,52 € je obžalovaný povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky.

Na č. I. 414-417 spisu sa nachádza návrh R. R. na určenie výživného na plnoleté dieťa zo dňa 06.04.2012 na Okresný súd Martin doručený 10.04.2012 a vedený pod sp. zn. 23P/78/2012.

Na č. I. 422-423 spisu sa nachádza prehľad platenia výživného predložený samotným obžalovaným.

Na č. I. 424 spisu sa nachádza potvrdenie TS Motory o zrážkach zo mzdy obžalovaného v prospech dcéry R. R..

Na č. I. 431-435 spisu sa nachádza znalecký posudok č. 5/2010 vypracovaný znalkyňou B.. N. T. vo veci Okresného súdu Martin 6C/3/2000.

Na č. I. 451-452 spisu sa nachádza uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/84/2013 zo dňa 30.09.2013, právoplatné dňa 21.10.2013, ktoré zmenilo uznesenie Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012 zo dňa 27.06.2013 tak, že obžalovaný bol povinný platiť na navrhovateľku R. R. výživné v predbežnej sume 250 € mesačne počnúc od 19.06.2013 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Na č. I. 459 spisu sa nachádza potvrdenie o úhrade výživného zamestnávateľom obžalovaného TS MOTORY s. r. o. Martin, v prospech jeho synov E. a Š. R..

Na č. I. 462-463 spisu sa nachádza návrh na súdny zmier predložený poškodenou B.. K. R. a obžalovaným vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/142/2009 podľa ktorého do výlučného vlastníctva B.. K. R. mali patriť nehnuteľnosti a to rodinný dom súpisné číslo XXX v F. L., a ďalšie pozemky a do výlučného vlastníctva obžalovaného mali patriť členské práva k družstevnému bytu č. XX, na Z.. K. XX H. G..

Na č. I. 465 spisu sa nachádza výpis zo E. E. preukazujúci, že obžalovaný splácal úver na stavbu rodinného domu, ktorý po rozdelení BSM pripadol poškodenej B.. K. R. a to aj po rozvoде, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 16.09.2011.

Na č. I. 488-492 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/154/2012 zo dňa 11.12.2013, kde sa súd v rámci predbežnej otázky riešil, či aj dohoda spísaná dňa 19.03.2012 je platný právny úkon, pričom súd dospel k záveru, že táto dohoda z 19.03.2012 bola posúdená ako platný právny úkon.

Na č. I. 493-495 spisu sa nachádzajú doklady predložené obhajobou - hospodárske výsledky spoločnosti ALBA s. r. o.

Na č. I. 496-625 spisu sa nachádza znalecký posudok 1/2015, ktorý vypracovala znalkyňa B.. N. T..

Na č. I. 643-647 spisu sa nachádza komentár obžalovaného k príjmom R. R., ktorá bola zamestnaná v spoločnosti ALBA s. r. o. v rokoch 2009-2011 s príjmom od 49,79 € až do 900 € mesačne.

Na čl. 648-649 spisu sa nachádza prehľad príjmov poškodenej B.. K. R. predložený obhajobou.

Na č. I. 650-652 spisu sa nachádzajú deklarované potreby R. R., ktoré predložila obhajoba.

Na č. I. 671-691 spisu sa nachádzajú zápisnice o pojednávaní vo veci 23P/78/2012, kde sa samotná poškodená B.. K. R. vyjadrila, že bola za pani C.. F., ktorá jej povedala, že jej nemôže pomôcť, lebo už radila pánovi R. ako sa má vyhnúť plateniu výživného a deleniu spoločného majetku. Súčasťou sú aj náklady R. R. stanovené ročne v sume 51 516 €.

Na č. I. 692-701 spisu sa nachádzajú doklady predložené poškodenou, pričom z výpisu listu vlastníctva na rodinný dom nachádzajúci sa v G. súpisné číslo XXX vyplýva, že je vlastníctvom Q. L.

Na č. I. 721-729 spisu sa nachádzajú doklady predložené poškodenou B.. R. na výzvu súdu.

Na č. I. 737 spisu sa nachádza lekárska správa obžalovaného B.. R., ktorý v roku 2014 bol hospitalizovaný a aj operovaný v Univerzitnej nemocnici Martin, t. č. je pravidelne sledovaný gastroenterológom a od roku 2011 je pravidelne sledovaný a liečený diabetológom.

Na č. I. 756-760 spisu sa nachádzajú doklady predložené poškodenými.

Na č. I. 764 spisu sa nachádza platobný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. 9Rob/327/2005 podľa ktorého obžalovanému sa ukladá zaplatiť sumu 1 000 000 Sk s príslušným úrokom v prospech navrhovateľa.

Na č. I. 766 - 767 spisu sa nachádzajú mzdové listy obžalovaného B.. R. za r. 2014 a za r. 2015.

Na č. I. 768-780 spisu sa nachádza rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012 zo dňa 23.02.2016, ktorým súd uložil obžalovanému povinnosť platiť na navrhovateľku R. R. výživné vo výške 300 € mesačne počnúc od 10.04.2012 do 31.08.2013 a vo výške 350 € mesačne od 01.09.2013, nedoplatok na výživnom za obdobie od 10.04.2012 do 29.02.2016 v celkovej výške 4450 € je obžalovaný povinný zaplatiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že náklady na výživu R. R. počas štúdia na Z. L. H. R. predstavujú približne 660 € na mesiac a pokiaľ ide o náklady R. R. za obdobie od začiatku štúdia v D., tie predstavujú približne 858 € na mesiac.

Súd rovnako konštatoval, že výdavky R. R. v súvislosti s jazdectvom nie je možno považovať za výdavky priamo súvisiace s odôvodnenými životnými potrebami navrhovateľky.

Na č. I. 822 - 825 spisu sa nachádzajú vyjadrenia poškodených k výške zameškaného výživného a aké platby obdržali od obžalovaného.

Na č. I. 826 - 901 spisu sa nachádzajú výpisy z účtov R. R. od r. 2008 do marca 2016.

Na č. I. 902-909 spisu sa nachádza prehľad o nákladoch R. R. z veci tunajšieho súdu vo veci sp. zn. 23P/78/2012.

Na č. I. 912-915 sa nachádza oznámenie splnomocnenca poškodených o výške nedoplatku výživného zo strany obžalovaného.

Na č. I. 942 spisu sa nachádzajú vklady v hotovosti obžalovaného na účet poškodenej a to suma 32 000 Sk dňa 04.02.2008 a 800 € dňa 26.02.2009.

Na č. I. 962 spisu sa nachádza oznámenie ÚPSVaR Martin, o tom, že R. R. v období od 20.08.2012 do 31.08.2012 bola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie.

Na č. I. 963 spisu sa nachádza správa spoločnosti K. - D. K.. E.. o tom, ako bolo naložené s poistnou zmluvou znejúcou na meno R. R.Á..

Na č. I. 965 spisu sa nachádza potvrdenie o štúdiu, R.. R. R. na H. Š. W. K. E. H. D..

Na č. I. 978-986 spisu sa nachádza rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 11CoP/41/2016, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012 zo dňa 23.02.2016, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť platiť výživné na dcéru R. R. vo výške 300 € mesačne od 10.04.2012 do 31.08.2013 a vo výške 350 € mesačne od 01.09.2013 splatné vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred na účet R. R.K..

Na č. I. 994-995 spisu sa nachádzajú vklady v hotovosti, ktorými obžalovaný na účet poškodenej R. R. uhradil sumy 4450 € dňa 18.11.2016, dňa 18.11.2016 sumu 1000 € a sumu 2030 € taktiež dňa 18.11.2016.

Na č. I. 1007 spisu sa nachádza správa H. Š. W. K. E. H. D. o tom, že z dôvodu nesplnených všetkých predpísaných študijných povinností R. R. v akademickom roku 2016/2017 po druhýkrát opakuje druhý ročník štúdia, nesplnením všetkých predpísaných študijných povinností vrátane štátnej záverečnej skúšky je dôvodom, prečo R. R. doposiaľ riadne neukončila štúdium.

Na č. I. 1009 spisu sa nachádza správa D. E. E., že zmluva o stavebnom sporení sporiteľa R. R. je aktívna a je na nej suma vo výške 3253,92 €.

Na č. I. 1013-1014 sa nachádza potvrdenie zo spoločnosti TS Motory s. r. o. Martin o tom, že B.. C. R. sú vykonávané zášky výživného v prospech jeho dcéry R. R.K. a to od mesiaca apríl 2012 do mesiaca január 2017 a to v sumách najskôr 200 €, od októbra 2013 suma 250 € a od januára 2017 suma 350 €. Podľa § 270 ods. 2 Tr. por. súd sa oboznámil s obrazovými záznamami predloženými samotnou poškodenou B.. R..

Podľa § 272 ods. 3 Tr. por. súd odmietol vykonať dôkazy navrhnuté poškodenou a spočívajúce v osobnom výsluchu svedkov E. a Š. R., nakoľko súd nepovažoval za potrebné vypočúvať týchto maloletých svedkov, ktorí by sa naviac ani nevedeli vyjadriť k plneniu, resp. neplneniu vyživovacej povinnosti obžalovaného - ich otca, keďže obžalovanému sa kladie za vinu neplnenie výživovej povinnosti od roku 2001, pričom títo poškodenou navrhnutí svedkovia sa narodili v roku XXXX resp. v roku XXXX.

Prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b/ Tr. zákona sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nebanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného a spácha čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Podľa § 86 písm. a/ Tr. zákona trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 285 písm. f/ Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Samotný obžalovaný vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní podrobne vypovedal, kedy a aké čiastky na výživnom uhradil a prehlásil, že má za to, že k dnešnému dňu nedlhuje žiadne výživné voči dcére R.. Nebolo mu zrejmé, z čoho obžaloba dospela, že dlží čiastku 29.449,64 €. Obe poškodené ako i ich splnomocnenec poškodených súdu predložili svoje vyčíslenie dlhu obžalovaného na výživnom na dcéru R..

Samosudca dôsledným vyhodnotením všetkých dôkazov má za to, že si obžalovaný dodatočne svoju vyživovaciu povinnosť voči dcére R. R. v plnom rozsahu splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú

poradu. Súd svoje vyššie tvrdenie opiera o nasledovné skutočnosti. Vzhľadom na dlhšie časové obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným, súd toto rozčlenil na 4 časové obdobia pre lepšiu prehľadnosť, a to na obdobie

1. od 03.04.2001 do 16.08.2006 (do rozvodu manželstva)
2. od 17.08.2006 do XX.XX.XXXX (od rozvodu manželstva do plnoletosti dcéry R.)
3. od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX (od plnoletosti dcéry R. do podania návrhu plnoletej dcéry R. na určenie výživného)
4. od XX.XX.XXXX do 27.01.2017 (od podania návrhu plnoletej dcéry R. na určenie výživného do vyhlásenia rozsudku prvostupňového súdu)

Čo sa týka prvého obdobia neplatenia vyživovacej povinnosti obžalovaným - od 03.04.2001 do 16.08.2006 (do rozvodu manželstva) ako to vyplýva z výpovede samotného obžalovaného ako i listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise - výpisy z účtu, vklady v hotovosti na č.l. 77-88 spisu, obžalovaný si plnil vyživovaciu povinnosť voči dcére R. (aj voči druhej dcére Q.) na základe neprávoplatných súdnych rozhodnutí - rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 16 Nc 364/2001 zo dňa 03.12.2001 vo výške 4 000,- Sk, resp. vo výške 6 000,- Sk a rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 6 C 3/2000 zo dňa 08.12.2004 vo výške 8 000,- Sk (dňa 07.11.2003 uhradil sumy 138000,- Sk a 57500,- Sk, 3.12.2003 sumy 12000,- Sk a 5000,- Sk, 15.4.2004 sumy 24000,- Sk a 10000,- Sk , 4.8.2004 sumy 24000,- Sk a 10000,- Sk , 8.12.2004 sumy 24000,- Sk a 10000,- Sk, 13.9.2005 sumy 72000,- Sk a 27500,- Sk, 12.12.2005 sumu 24000,- Sk , 28.12.2006 sumu 96000,- Sk ,16.4.2007 sumu 32000,- Sk a 4.10.2007 sumu 48000,- Sk). Tak obžalovaný ako i samotná poškodená B.. K. R. v prípravnom konaní sa zhodne vyjadrili ktoré platby výživného a v akej výške poškodená vrátila obžalovanému. Tieto skutočnosti - aké platby výživného v tom období uhradil obžalovaný poškodenej a ktoré platby výživného vrátila obžalovanému poškodená B.. K. R. - vyplývajú i z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 16P/364/2001 zo dňa 15.05.2009 na č.l. 401 spisu. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že tieto poškodenou vrátené finančné prostriedky civilné sudy zohľadnili ako absenciu platieb výživného v sumáre dlžného výživného stanoveného súdom za inkriminované obdobie, a to rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 16P/364/2001 zo dňa 15.05.2009, právoplatný dňa 10.08.2010, ktorým obžalovanému bolo stanovené platiť výživné (aj na dcéru Q.) na R. R. vo výške 663,88 € počnúc dňom 03.04.2001 do 16.08.2006, pričom zameškané výživné za obdobie od 03.04.2001 do 16.08.2006 vo výške 32 330,52 € bol obžalovaný povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky. Obžalovaný vo svojej výpovedi podrobne vysvetlil akým spôsobom uhradil tento dlh na výživnom a k svojmu tvrdeniu predložil i listinné doklady - návrh na súdny zmier, dohodu zo dňa 19.03.2012, zmluvu o prevode členských práv a povinností a potvrdenie. Súd musí prisvedčiť tvrdeniu obžalovanému, že v zmysle návrhu na súdny zmier (č. l. 462-463 spisu) predložený poškodenou B.. K. R. a obžalovaným vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 10C/142/2009 ohľadom rozdelenia ich BSM mali pripadnúť členské práva k družstevnému bytu č. XX, na Ul. K. XX v G. do výlučného vlastníctva obžalovaného. Z následne uzatvorenej trojstrannej dohody zo dňa 19.03.2012 (č. l. 362 spisu) vyplýva, že dolu podpísaná R. R. a B.. K. R. sa týmto zaväzujú každá jednotlivu, že za podmienky že obžalovaný prevedie svoj členský podiel na družstevnom byte na K. XXXX/XX v G., č. bytu XX na R. R., budú považovať čiastku, ktorú získajú za predaj toho bytu resp. prevod členských práv naň za úhradu dlžného výživného zo strany obžalovaného v zmysle rozsudku Okresného súdu v Martine sp. zn. 16P/364/2001 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoP/65/2009 vo výške 32 330,52 € ako zameškané výživné na dcéru R. R. za obdobie od 03.04.2001 do 16.08.2006, rovnako ako zameškaného výživného na dcéru Q. R. za obdobie od 03.04.2011 do 30.09.2011 v sume 1151,01 €, splatné do 30 dní od právoplatnosti k rukám matky. Na č. l. 363-364 spisu sa nachádza zmluva o prevode členských práv a povinností prevodcov: obžalovaného a poškodenej B.. K. R. na nadobúdateľa: R. R.. Na č. l. 366 spisu sa nachádza potvrdenie, z ktorého vyplýva, že dole podpísaná B.. K. R., týmto potvrdzuje že dňa 27.06.2012 prevzala finančnú čiastku 33 500 € za prevod členských práv a povinností za družstevný byt na ulici C.. K. XX H. G., číslo bytu XX, od pána G. Ž..

Z týchto skutočností súd má za jednoznačne preukázané, že tým, že poškodená B.. K. R. dňa 27.06.2012 prevzala finančnú čiastku 33 500 € za prevod členských práv a povinností za družstevný byt na ulici C.. K. XX H. G., číslo bytu XX, od pána G. Ž., týmto obžalovaný uhradil dlžné a zameškané výživné na dcéru R. za predmetné obdobie v plnej výške. Súdu sa žiada povedať i nasledovné. Tvrdenia oboch poškodených a ich splnomocnenca, že za predmetné obdobie na výživnom zo strany obžalovaného bola zaplatená len čiastka 16 165,26 Eur, čo predstavuje polovicu hodnoty zameškaného výživného určeného rozsudkom 16P/364/2001, a to z titulu poškodenou prezentovaných stanovísk o vyporiadaní BSM a konštatovania, že celá obdržaná čiastka za predaj bytu nemôže byť zarátaná na zaplatenie zameškaného výživného,

nakoľko polovica hodnoty bytu patrila poškodenej, sú bez akýchkoľvek pochybností vyvrátené obsahom samotnej dohody zo dňa 19.03.2012, ktorú obe poškodené dobrovoľne podpísali a samotného návrhu na súdny zmier (č. I. 462-463 spisu). Navyiac podľa názoru súdu aj dobrým mravom by sa priechilo tak výrazne nerovnomerné rozdelenie BSM majetku manželov R. v prospech poškodenej B.. K. R., keby samotný družstevný byt, resp. členské práva naň nemali pripadnúť samotnému obžalovanému. Súd poukazuje i na rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/154/2012 zo dňa 11.12.2013, kde súd v rámci predbežnej otázky vyriešil, či aj dohoda spísaná dňa 19.03.2012 je platný právny úkon, pričom súd posúdil predmetnú dohodu z 19.03.2012 ako platný právny úkon.

Čo sa týka druhého obdobia neplatenia vyživovacej povinnosti obžalovaným - od 17.08.2006 do XX.XX.XXXX - výška výživného na dcéru R. po rozvoze manželstva do dospelosti dcéry R. bola právoplatne stanovená rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 6C 3/2000 zo dňa 22.3.2011 (č. I. 348 - 351 spisu) v spojení rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn. 7Co/194/2012 (č. I. 345 - 347 spisu), právoplatným 24.10.2012. Samotný obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že aké platby výživného na dcéru R. v tomto období uhrádzal, pričom jeho výpoveď potvrdzujú i listinné doklady (pozn. samosudcu uvedené platby súd uviedol vyššie). Uvedenými právoplatnými súdnymi rozhodnutiami bolo určené, že obžalovaný je povinný zaplatiť zameškané výživné na R. R. od 17.8.2006 do XX.XX.XXXX vo výške 4.083,23 Eur a uhradiť ho R. R. do 15 dní od právoplatnosti. Toto súdom stanovené zameškané výživné obžalovaný uhradil na účet dcéry R. dňa 20.12.2012 (vklad obžalovaného na č.I. 359 spisu) a teda týmto obžalovaný uhradil dlžné a zameškané výživné na dcéru R. za predmetné obdobie v plnej výške.

Čo sa týka tretieho obdobia neplatenia vyživovacej povinnosti obžalovaným - od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX (do podania návrhu plnoletej dcéry R. na určenie výživného) pre toto obdobie nebolo súdom stanovené žiadne výživné na dcéru R., a preto súd predbežnou otázkou v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine riešil otázku výšky výživného na dcéru R. zo strany obžalovaného, pričom pri jej určení prihliadol na odôvodnené potreby oprávnenej - dcéry obžalovaného R. ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Z výpovede poškodenej R. R. nepochybne vyplýva, že táto v predmetnom období študovala na strednej škole - gymnáziu a následne pokračovala v štúdiu na vysokej škole (do 26.8.2013 študovala na Z. L. H. R. U. W. G. č.I. 771 spisu). Samosudca si v tejto súvislosti v plnom rozsahu osvojil výšku výživného na dcéru R. určenú obžalovanému v civilnej veci rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012 zo dňa 23.02.2016 a to vo výške 300,- Eur mesačne (do 31.8.2013). Samosudca taktiež nepovažuje náklady na jazdecko prezentované zo strany poškodenej R. R. za náklady bezprostredne súvisiace so životnými potrebami poškodenej, oprávnené náklady a potreby poškodenej R. súd taktiež stanovil maximálne na sumu 660,- Eur mesačne (počas štúdia na strednej škole tieto boli ešte nižšie z dôvodu absencie nákladov na bývanie, keďže poškodená bývala s poškodenou v rodinnom dome) a vzhľadom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery obžalovaného (znížený príjem v súvislosti s vypuknutou hospodárskou krízou v roku 2008, následne vyhlásené konkurzy na firmy v ktorých pôsobil obžalovaný) súd v rámci riešenia predbežnej otázky určil obžalovanému výšku výživného na dcéru R. R. v tomto období - od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX - na sumu 300,- EUR mesačne. Súd pritom prihliadol i na tú skutočnosť, že obžalovaný v tomto období mal (a aj v súčasnosti má) ďalšie dve vyživovacie povinnosti voči svojim maloletým synom. Súdu neunikla ani tá skutočnosť, že v predmetnom období i samotná poškodená R. R. mala nezanedbateľný príjem z pracovnej činnosti v spoločnosti Alba s.r.o. a taktiež príjmové a majetkové pomery matky - B.. K. R. podľa názoru súdu sú neporovnateľne vyššie ako príjmové a majetkové pomery otca- obžalovaného. Obžalovaný sa v tomto období podieľal i na čiastočných úhradách nákladov na bývanie poškodenej, nakoľko výpis zo E. E. (na č. I. 465 spisu) preukazuje, že obžalovaný splácal úver na stavbu rodinného domu, ktorý po rozdelení BSM pripadol poškodenej B.. K. R. a to aj po rozvoze, pričom posledná splátka bola obžalovaným uhradená dňa 16.09.2011.

Obžalovaný v tomto období uhradil tieto sumy na výživnom na dcéru R.:

04.2.2008 výživné R. 11/07-02/08 32000,- Sk č.I. 79 spisu
31.3.2008 výživné R. 03-04/08 16000,- Sk č.I. 78 spisu
21.7.2008 výživné R. 05-08/08 32000,- Sk č.I. 77 spisu
6.10.2008 výživné R. 09-11/08 24000,-Sk č.I. 76 spisu
26.2.2009 výživné R. 12/08-02/09 800,- Eur č.I. 75 spisu
14.5.2009 výživné R. 03-05/09 800,- Eur č.I. 74 spisu
20.3.2014 výživné R. 06-07/09 531,10 Eur č.I. 824 spisu
2.9.2009 výživné R. 08-09/09 550,- Eur č.I. 73 spisu

13.10.2009 výživné R. 10/09 270,- Eur č.l. 72 spisu
4.11.2009 výživné R. 11/09 266,- Eur č.l. 71 spisu
2.12.2009 výživné R. 12/09 400,- Eur č.l. 70 spisu
7.1.2010 výživné R. 01/10 270,- Eur č.l. 69 spisu
15.2.2010 výživné R. 02/10 270,- Eur č.l. 68 spisu
12.3.2010 výživné R. 03/10 270,- Eur č.l. 67 spisu
8.4.2010 výživné R. 04/10 270,- Eur č.l. 66 spisu
20.5.2010 výživné R. 05/10 270,- Eur č.l. 65 spisu
28.6.2010 výživné R. 06/10 270,- Eur č.l. 64 spisu
26.7.2010 výživné R. 07/10 270,- Eur č.l. 63 spisu
9.8.2010 výživné R. 08/10 270,- Eur č.l. 62 spisu
28.9.2010 výživné R. 09-10/10 540,- Eur č.l. 61 spisu
5.11.2010 výživné R. 11/10 270,- Eur č.l. 60 spisu
9.12.2010 výživné R. 12/10 420,- Eur č.l. 59 spisu
9.12.2010 platba 100,- Eur č.l. 59 spisu
17.1.2011 výživné R. 01/11 270,- Eur č.l. 58,852 spisu
28.2.2011 výživné R. 02/11 270,- Eur č.l. 57,851 spisu
4.4.2011 výživné R. 03-04/11 540,- Eur č.l.56,850 spisu
24.6.2011 výživné R. 05/11 270,- Eur č.l. 823,849 spisu
14.7.2011 výživné R. 06-07/11 540,- Eur č.l. 823,848 spisu
24.8.2011 výživné R. 08/11 270,- Eur č.l. 113,847 spisu
21.10.2011 výživné R. 09-10/11 540,- Eur č.l. 112 spisu
1.12.2011 výživné R. 11-12/11 540,- Eur č.l. 114, 845 spisu
30.1.2012 výživné R. 01/12 270,- Eur č.l. 863 spisu
22.2.2012 výživné R. 02/12 200,- Eur č.l. 862 spisu
05.04.2012 výživné R. 03/12 200,- Eur č.l. 823,914 spisu

Na č. I. 995 spisu sa nachádza vklad v hotovosti, ktorým obžalovaný na účet poškodenej R. R. (okrem iných) dňa 18.11.2016 vložil sumu 2030 € s poznámkou - výž. dlh 11/07-04/12, čo obžalovaný vysvetlil v svojej v záverečnej reči: „Uhradil som tiež čiastku 2030 Eur, čo predstavuje doplatok dlžného výživného za obdobie o ktorom zatiaľ žiaden súd nerozhodol a to od plnoletosti dcéry R. do obdobia, v ktorom si podala samostatný návrh na stanovenie výživného o ktorom bolo rozhodnuté ako som uviedol pred chvíľou. Poukázaná suma predstavuje rozdiel medzi mnou priebežne plateným výživným za toto obdobie a čiastkou určenou súdom v citovanom rozsudku z 25.10.2016, pre obdobie predtým ako išla študovať do Prahy, t.j. 300 Eur, nakoľko som presvedčený, že v mladšom veku jej oprávnené náklady neboli vyššie ako ich vyhodnotil súd v rozsudku.“

Sčítaním vyššie uvedených súm ako i doplatku čiastky 2030 Eur súd vyčíslil zaplatené výživné obžalovaným za predmetné obdobie vo výške vyššej ako je 16 000,- Eur, čo prevyšuje čiastku 15 900 EUR, ktorú mal podľa názoru súdu obžalovaný zaplatiť na výživnom na dcéru R. za predmetné obdobie (4 roky - 48 mesiacov + mesiace november, december 2007 + mesiace január, február a marec 2012 sa rovná - 53 mesiacov krát 300 EUR = 15 900 EUR). Súd do uvedenej vyživovacej povinnosti zarátal aj tie finančné čiastky, ktoré neboli označené poznámkou od obžalovaného - výživné, vrátane zaplatených súm obžalovaným k sviatkom poškodenej R., ktoré súd považuje za výživné, a to v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Súdu sa žiada povedať, že poškodenej B.. K. R. z príslušných hoci neprávoplatných rozsudkov súdov o výživnom muselo byť známe, že tieto finančné čiastky od obžalovaného sú úhrady výživného na dcéru R.. Vzhľadom na vyššie uvedené úhrady na výživnom vo výške vyššej ako 15 900,- Eur týmto súd má za to, že obžalovaný uhradil dlžné výživné na dcéru R. za predmetné obdobie v plnej výške.

Čo sa týka štvrtého obdobia neplatenia vyživovacej povinnosti obžalovaným - od XX.XX.XXXX do 27.01.2017 (od podania návrhu plnoletej dcéry R. na určenie výživného do vyhlásenia rozsudku prvostupňového súdu) obžalovaný si plnil vyživovaciu povinnosť voči dcére R. (o ktorej ešte nebolo rozhodnuté súdnym rozhodnutím) nasledovne:

Jeho zamestnávateľ TS MOTORY spol. s r.o. , ČSA 3/1697, Martin vykonával z platu obžalovaného k 10-temu dňu v mesiaci zrážky výživného v prospech jeho dcéry R. R., ktoré jej poukazoval na jej účet vedený v Z. R. V. A. K. E. , K..E., pobočka G. každý mesiac, a to od mesiaca apríl 2012 až do mesiaca september 2013 sumu 200,-EUR, od mesiaca október 2013 až do mesiaca december 2016 sumu 250,-

EUR a v mesiaci január 2017 sumu 350,- EUR čo preukazuje i potvrdenie zo spoločnosti TS Motory s. r. o. Martin na č. l. 1013-1014 spisu.

Na základe návrhu poškodenej R. R. na určenie výživného po dosiahnutí plnoletosti podaného dňa X.X.XXXX, bolo uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012 zo dňa 27.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoP/84/2013 zo dňa 30.09.2013 odporcovi - obžalovanému určené platiť navrhovateľke- poškodenej R. R. predbežné výživné vo výške 250,- Eur mesačne, počínajúc od 19. 6. 2013. Keďže zamestnávateľ obžalovaného v tomto období uhrádzal v prospech poškodenej R. R. výživné vo výške 200,- EUR, samotný obžalovaný dňa 5.3.2014 uhradil rozdiel vo výživnom v zmysle týchto súdnych rozhodnutí za mesiace jún 2013 až október 2013, a to vkladom sumy 250 Eur (5 mesiacov krát 50 Eur) na účet dcéry R., čo potvrdili i poškodené vo svojich písomných dokladoch - č.l. 842 spisu. Predmetné konanie o návrhu poškodenej R. R. bolo právoplatne skončené, a to na základe rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 23P/78/2012 zo dňa 23.02.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoP/41/2016 zo dňa 25.10.2016, ktorým odporcovi - obžalovanému bolo právoplatne určené platiť navrhovateľke - poškodenej R. R. výživné vo výške 300,- Eur mesačne, počínajúc od XX.X.XXXX do 31.8.2013 a vo výške 350 Eur mesačne od 1.9.2013, splatné vždy do každého 20. dňa v mesiaci vopred na účet navrhovateľky. Zároveň týmito súdnymi rozhodnutiami bol vyčíslený nedoplatok na výživnom splatnom za obdobie od 10.4.2012 do 29.2.2016 vo výške 4.450,- Eur, ktorý bol obžalovaný povinný zaplatiť v lehote do 30- tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vklady v hotovosti na č.l. 994 spisu, preukazujú, že obžalovaný dňa 18.11.2016 na účet dcéry R. vložil čiastku 4.450 Eur a tým uhradil vyčíslený nedoplatok na výživnom, a zároveň obžalovaný dňa 18.11.2016 vkladom na účet dcéry R. vo výške 1000,- Eur uhradil rozdiel medzi ním hradenými čiastkami výživného vo výške 250 Eur mesačne a následne súdom právoplatne určenou sumou výživného na dcéru R. vo výške 350 Eur mesačne za obdobie mesiacov marec 2016 až december 2016 (10 mesiacov krát 100 Eur). Vzhľadom na vyššie uvedené úhrady na výživnom týmto súd má za to, že obžalovaný uhradil dlžné výživné na dcéru R. za predmetné obdobie v plnej výške, čo potvrdil vo svojej záverečnej reči i splnomocnený zástupca oboch poškodených.

V rámci trestného konania výsluchmi svedkov boli vyvrátené resp. neboli preukázané tvrdenia poškodenej B.. K. R. o tom, že sa obžalovaný zbavoval svojho majetku, začal si vyrábať dlhy resp. že mu iná právna zástupkyňa radila ako sa má vyhnúť plateniu výživného.

Samosudca po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný sa síce dopustil konania, ktoré sa mu kládlo za vinu v podanej obžalobe prokurátorky, avšak obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť v plnom rozsahu splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu (čo mal súd preukázané nielen výpoveďou obžalovaného ale predovšetkým listinnými dôkazmi - dokladmi o úhrade výživného) a zároveň obidve poškodené uviedli, že neplnenie vyživovacej povinnosti nespôsobil to, že by dcéra R. trpela núdzou, čím s poukazom na ustanovenie § 86 písm. a) Tr. zákona došlo v dôsledku účinnej ľútosti k zániku trestnosti prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písm. b/ Tr. zák. z ktorého bol B.. C. R. obžalovaný, a z tohto dôvodu samosudca obžalovaného podľa § 285 písm. f) Tr. poriadku na hlavnom pojednávaní oslobodil pod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný

pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor. Odvolanie má odkladný účinok.